ZAKON O VETERINARSTVU ("Sl. novine FBiH", br. 46/2000, 76/2016 - dr. odluka i 90/2023 - dr. odluka)

ZAKON O VETERINARSTVU

("Sl. novine FBiH", br. 46/2000, 76/2016 - dr. odluka i 90/2023 - dr. odluka)

I - OSNOVNE ODREDBE

Član 1

Ovim zakonom uređuje se zaštita zdravlja životinja, veterinarsko-zdravstvena preventiva u prometu i proizvodnji, veterinarska zaštita za dobrobit životinja, organizacija i provođenje veterinarske djelatnosti, naknade i troškovi, nadzor nad provođenjem zakona, kazne i druga pitanja od značaja za organizaciju i funkcionisanje veterinarstva na teritoriji Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija).

Član 2

U ovom zakonu u upotrebi su pojmovi sa sljedećim značenjem:

1. Životinje - kopitari (konji, magarci, mazge i mule), papkari (goveda, bivoli, ovce, koze i svinje), perad (kokoši, ćurke, guske, patke i druga domaća perad i pernata divljač), ukrasne i egzotične ptice i životinje, psi, mačke, kunići, pčele, dudov svilac, ribe, rakovi, žabe, puževi, drugi mekušci, školjke, ježevi, kornjače, pijavice, kalifornijske i druge gliste, divljač, zvijeri i laboratorijske životinje;

2. Životinje za klanje - kopitari, papkari, perad, kunići, te divljač iz uzgajališta čije meso je namijenjeno za ishranu ljudi;

3. Proizvodi životinjskog porijekla - mesni i riblji proizvodi i proizvodi životinjskog porijekla namijenjeni za ishranu ljudi, životinja, za farmaceutsku upotrebu, za industrijsku ili upotrebu u poljoprivredi:

a) proizvodi životinjskog porijekla namijenjeni za ishranu ljudi su sastavni dijelovi životinjskog tijela u sirovom i prerađenom stanju namijenjeni za ishranu ljudi, mlijeko, jaja i proizvodi od mlijeka i jaja, med, proizvodi od meda;

b) meso ili bilo koji jestivi dio trupa životinje za klanje i jestivi nusproizvodi klanja;

c) proizvodi životinjskog porijekla namijenjeni za ishranu životinja: mesno brašno, riblje brašno, koštano brašno, jetreno brašno, krvno brašno, brašno od perja i drugi proizvodi životinjskog porijekla, kao i hrana za životinje koja u svom sastavu sadrži proizvode životinjskog porijekla;

d) proizvodi životinjskog porijekla namijenjeni za industrijsku upotrebu: sirova koža, krzno, vuna, dlaka, čekinje, perje, papci, kosti, rogovi, krv, crijeva i drugi proizvodi životinjskog porijekla;

e) proizvodi životinjskog porijekla namijenjeni za farmaceutsku upotrebu: organi, žlijezde, životinjsko tkivo i tjelesne tekućine koji se koriste u pripremi farmaceutskih i dijagnostičkih proizvoda;

4. Konfiskat - proizvod životinjskog porijekla koji je veterinarsko-zdravstvenim pregledom ocijenjen zdravstveno neispravnim;

5. Proizvod životinjskog porijekla namijenjen utilizaciji - konfiskat, određeni nejestivi nusproizvodi klanja, te valionički otpaci;

6. Otpadna životinjska materija - tekući i kruti izmet i stajnjak;

7. Uslovno grlo - životinja ili skupina istovrsnih životinja težine do 500 kilograma;

8. Klaonica - objekat koji se upotrebljava za klanje životinja u skladu s odredbama ovog zakona;

9 Rezidua - ostatak materija s farmakološkim djelovanjem, ostatak njihovih metabolita i drugih materija koje se prenose na životinjske proizvode i mogu biti škodljive po ljudsko zdravlje;

10. Službeni uzorak - uzorak koji je uzet prema propisanom postupku tokom inspekcije životinja i proizvoda životinjskog porijekla, te provođenja mjera radi zaštite zdravlja ljudi i životinja, mjera za otkrivanje, sprječavanje i iskorjenjivanje zaraznih bolesti;

11. Epizootiološko područje-epizootiološka jedinica; Epizootiološko područje je teritorija kantona, a epizootiološka jedinica je područje jedne općine, odnosno grada;

12. Držalac životinje - svako pravno ili fizičko lice koje je kao vlasnik, korisnik ili čuvar neposredno odgovorno za zdravlje i dobrobit životinje;

13. Zaštita zdravlja životinja - zaštita od zaraznih, parazitarnih i drugih bolesti utvrđenih ovim zakonom, suzbijanje bolesti zajedničkih ljudima i životinjama (u daljem tekstu: zoonoze) i zaštita od drugih zaraznih, parazitskih i organskih bolesti;

14. Utilizacija - dozvoljeni postupak neškodljivog iskorištenja lešina, konfiskata, određenih nejestivih nusproizvoda klanja, rasjecanja, obrade i prerade mesa, ribe, divljači, mlijeka, jaja, meda, preradom u proizvode namijenjene za ishranu životinja ili industrijsku upotrebu koja se obavlja u određenim objektima za utilizaciju;

15. Neškodljivo uklanjanje - propisani postupak neškodljivog uklanjanja lešina, konfiskata, određenih nejestivih nusproizvoda klanja, rasjecanja, obrade i prerade mesa, ribe, divljači, mlijeka, jaja, meda; prerada u proizvode namijenjene za ishranu životinja ili industrijsku upotrebu kada se iz veterinarsko-zdravstvenih razloga i radi zaštite zdravlja ljudi ne smiju ili se ne mogu iskoristiti daljom preradom, a što se obavlja u odobrenim objektima za neškodljivo uklanjanje, zakopavanje u groblju za životinje, jamama, grobnicama ili spaljivanjem;

16. Monitoring - sistematsko praćenje zaraznih bolesti životinja, zagađivača u hrani za životinje, izlučevinama i tjelesnim tekućinama životinja, njihovim tkivima i organima, te u proizvodima životinjskog

porijekla namijenjenih ishrani ljudi, korišćenjem utvrđenih načina odabira uzoraka i dijagnostičkih i analitičkih postupaka;

17. Veterinarsko javno zdravstvo - obuhvaća poslove iz djelokruga inspekcije životinja i životinjskih proizvoda, te veterinarske zaštite okoline koji su direktno ili indirektno u ulozi zaštite zdravlja ljudi od zoonoza, bolesti i škodljivih rezidua koje se namirnicama mogu prenijeti na ljude (alimentarne infekcije i intoksikacije), te druge bolesti koje mogu ugroziti zdravlje ljudi;

18. Veterinarska zaštita okoline - postupci, uvjeti i mjere koje je potrebno preduzimati tokom uzgoja, držanja, postupanja i zaštite zdravlja životinja; tokom obrade, prerade, skladištenja i prometa proizvoda životinjskog porijekla i utilizacije lešina, konfiskata, nejestivih nusproizvoda klanja, te otpadnih životinjskih materija čija je svrha sprječavanje zagađivanja okoline;

19. Veterinarsko-zdravstveni pregled - redovan, svakodnevni pregled životinja i proizvoda životinjskog porijekla radi utvrđivanja zdravstvenog stanja i higijenske ispravnosti u toku proizvodnje, klanja, prerade i prometa;

20. Higijeničarska služba - služba koja stalno i sigurno obavlja uklanjanje životinja, pasa lutalica, lešina životinja, određenih nejestivih nusproizvoda klanja, konfiskata i valioničkih otpadaka;

21. Eutanazija - bezbolno usmrćivanje;

22. OIE - Međunarodni ured za epizootije u Parizu (*Office International des epizooties*).

Član 3

Veterinarstvo u smislu ovog zakona, jeste zaštita zdravlja životinja, suzbijanje zoonoza, osiguravanje zdravstveno ispravnih i neškodljivih proizvoda životinjskog porijekla, te drugi poslovi veterinarskog javnog zdravstva, unapređivanje reprodukcije i proizvodnje životinja, kao i veterinarska zaštita okoline (u daljem tekstu: veterinarska djelatnost).

Poslove iz stava 1. ovog člana, mogu obavljati fizička i pravna lica pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom.

Upravne poslove u oblasti veterinarstva obavlja Federalno ministarstvo poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva (u daljem tekstu: Federalno ministarstvo) i kantonalna ministarstva nadležna za poslove veterinarstva (u daljem tekstu: kantonalno ministarstvo) u vezi sa pitanjima koja su ovim zakonom u nadležnosti tog ministarstva.

Član 4

Inspekcijski nadzor nad životinjama i proizvodima životinjskog porijekla, u smislu ovog zakona, obuhvata veterinarsko - zdravstveni pregled, kontrolu i nadzor, koji se provode nad životinjama, proizvodima životinjskog porijekla, životinjskim sjemenom, oplođenim jajnim ćelijama, objektima, opremom i sredstvima radi zaštite zdravlja ljudi i životinja, veterinarske zaštite za dobrobiti životinja, odnosno radi utvrđivanja zdravstvenog stanja životinja i zdravstvene ispravnosti proizvoda životinjskog porijekla, koji mogu biti prijenosnici zaraznih bolesti ljudi i životinja, ili na drugi način mogu ugroziti njihovo zdravlje.

Inspekcijski nadzor iz stava 1. ovog člana odnosi se i na sredstva i uvjete prijevoza, utvrđivanje identiteta i mjesta porijekla životinja, uzimanje službenih uzoraka za laboratorijske pretrage.

Inspekcijski nadzor iz st. 1. i 2. ovog člana provodi se u skladu sa odredbama ovog zakona, Zakona o upravi u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 2/98), pravilima struke i nauke.

Pregled i kontrola u proizvodnji i unutrašnjem prometu su poslovi veterinarsko-zdravstvene preventive.

Član 5

Fizička i pravna lica koja obavljaju djelatnost iz člana 3. stav 1. ovog zakona, dužna su na zahtjev držaoca životinje pružiti odgovarajuću veterinarsku uslugu i pomoć.

Držaoci životinja obavezni su provoditi ovim zakonom, sprječavanje, suzbijanje i iskorjenjivanje zaraznih bolesti na način i u rokovima utvrđenim ovim zakonom i brinuti o zdravlju i dobrobiti životinja.

II - ZAŠTITA ZDRAVLJA ŽIVOTINJA

1. Mjere zaštite zdravlja životinja

Član 6

Zaštita zdravlja životinja provodi se radi osiguranja uzgoja i proizvodnje zdravih životinja, higijenski i zdravstveno ispravnih proizvoda životinjskog porijekla, zaštite ljudi od zoonoza, te osiguranja dobrobiti životinja i veterinarske zaštite okoline.

Član 7

Mjere zaštite zdravlja životinja, u smislu ovog zakona, su:

1. otkrivanje, sprječavanje pojave, suzbijanje i iskorjenjivanje zaraznih, parazitskih i drugih bolesti i suzbijanje zoonoza;

2. zaštita zdravlja životinja od drugih zaraznih i nezaraznih bolesti;

3. sprječavanje i otkrivanje zagađivanja životinja i proizvoda životinjskog porijekla zagađivačima biološkog, hemijskog i radiološkog porijekla;

4. liječenje oboljelih životinja, obavljanje hirurških zahvata na životinjama i drugih poslova vezanih za zdravstvenu zaštitu životinja;

5. osiguravanje pravilnog razmnožavanja životinja, sprječavanje poremećaja plodnosti, liječenje neplodnosti životinja, sprječavanje i liječenje uzgojnih bolesti, te bolesti podmlatka životinja;

6. provođenje mjera zdravstvene zaštite pri dobijanju i pripremi sjemena za umjetno osjemenjivanje, dobijanju i presađivanju oplođenih jajnih ćelija, skladištenju i distribuciji sjemena za umjetno osjemenjivanje oplođenih jajnih ćelija, te umjetno osjemenjivanje životinja, sprječavanje i otkrivanje naslijednih bolesti životinja;

7. osiguravanje zoohigijenskih i drugih veterinarsko - zdravstvenih uslova uzgoja i korišćenja životinja i očuvanje zdravlja i pravilne ishrane, njege i držanja životinja;

8. veterinarska zaštita za dobrobiti životinja;

9. snabdijevanje veterinarskim lijekovima i veterinarsko - medicinskim proizvodima pri neposrednom pružanju usluga zaštite

zdravlja životinja;

10. obavljanje prometa veterinarskim lijekovima na malo;

11. dezinfekcija, dezinsekcija i deratizacija, te radiološka dekontaminacija životinja, proizvoda životinjskog porijekla, zemljišta, objekata, opreme i drugih predmeta;

12. veterinarska zaštita okoline u vezi sa: zaštitom zdravlja životinja u primjeni veterinarskih farmakoloških sredstava; uzgojem i držanjem životinja i mogućih negativnih uticaja na okolinu; obradom, preradom, skladištenjem i prometom proizvoda životinjskog porijekla, te utilizacijom lešina, konfiskata, nejestivih nusproizvoda klanja i otpadnih materija životinjskog porijekla;

13. veterinarsko - stočarsko podučavanje.

2. Zaštita životinja od zaraznih bolesti

a) Zarazne bolesti

Član 8

Zarazne bolesti životinja, čije je sprječavanje, suzbijanje i iskorjenjivanje od interesa za Federaciju, su bolesti koje su određene listom OIE-a

Zarazne bolesti od posebnog interesa za Federaciju su:

1	bedrenica	Anthrax
2	bjesnilo	Rabies (Lyssa)
3	bruceloza	Brucellosis
4	enzootska leukoza goveda	Leucosis enzootica bovum
5	goveđa spongioformna encefalopatija	Encephalopathia spongioformis bov.
6	klasična kuga svinja	Pestis suum
7	newkastelska bolest	Morbus Newcastle

8	slinavka i šap	Aphtae epizooticae
9	trihineloza	Trichinellosis
10	tuberkuloza	Tuberkulosis
11	Bolest plavog jezika	
12	Bolest kvrgave kože	
13	afrička svinjska kuga	

Vlada Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Vlada Federacije) može na prijedlog Federalnog ministarstva odrediti i druge zarazne bolesti kao bolesti od posebnog interesa za Federaciju.

Član 9

U slučaju pojave neke druge zarazne bolesti, odnosno bolesti čiji uzrok još nije utvrđen, a koja se brzo širi i može ugroziti zdravlje životinja u Federaciji, federalni ministar poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva (u daljem tekstu: federalni ministar) može odrediti da se za zaštitu od takve bolesti primjenjuju sve ili pojedine mjere propisane ovim zakonom.

Član 10

Epizootija, u smislu ovog zakona, jeste pojava oboljenja ili uginuća većeg broja životinja od neke zarazne bolesti, koja je neuobičajena po broju slučajeva, vremenu i mjestu pojavljivanja ili zahvaćenoj vrsti životinja, kao i povećana učestalost oboljenja ili uginuća čiji je uzrok privremeno neutvrđen.

Zaraženo područje, u smislu ovog zakona, jeste područje na kojem postoji jedan ili više izvora zaraze.

Zaraženo područje određuje se u promjeru od najmanje 20 kilometara od žarišta zaraze, zavisno od konfiguracije terena, bioloških faktora i načina uzgoja životinja.

Ugroženo područje, u smislu ovog zakona, jeste područje na koje se može prenijeti zarazna bolest iz zaraženog područja i na kojem postoje uvjeti za širenje zarazne bolesti.

b) Mjere za otkrivanje i sprječavanje pojave zaraznih bolesti

Član 11

Radi otkrivanja i sprječavanja pojave zarazne bolesti, ovisno o prirodi i nivou opasnosti, federalni ministar može narediti jednu ili više od sljedećih mjera:

1. zaštitna cijepljenja;

2. dijagnostičke i druge pretrage;

3. utvrđivanje uzroka oboljenja i uginuća;

4. ubijanje i eutanaziju u dijagnostičke svrhe;

5. laboratorijsku pretragu sirovih koža na bedrenicu;

6. laboratorijsku pretragu vode;

7. laboratorijsku pretragu hrane za životinje u proizvodnji i prometu;

8. dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju;

9. provođenje zoohigijenskih, zootehničkih i izolacijskih mjera;

10. sakupljanje i neškodljivo uklanjanje lešina, konfiskata i nejestivih nusproizvoda klanja;

11. posebno označavanje životinja;

12. posebne uvjete, ograničenje ili zabranu uvoza i provoza životinja i proizvoda životinjskog porijekla;

13. ograničenje ili zabranu kretanja životinja i lica;

14. podučavanje držalaca životinja;

15. u slučaju potrebe mogu se odrediti i druge mjere.

Aktom iz stava 1. ovog člana određuju se mjere, uvjeti i način njihovog provođenja.

Član 12

Mjere za otkrivanje i sprječavanje zaraznih bolesti životinja utvrđenih ovim zakonom, u skladu s epizootiološkim stanjem i

stepenom ugroženosti, krajem svake tekuće godine za sljedeću godinu, propisuje federalni ministar.

Propisom iz stava 1. ovog člana određuju se i rokovi za preduzimanje propisanih mjera i način finansiranja propisanih mjera.

Držalac životinje učestvuje u podmirivanju troškova preventivnih cijepljenja i dijagnostičkih pretraživanja, te svim drugim troškovima u vezi s provođenjem propisanih mjera iz stava 1. ovog člana, ukoliko se ti troškovi ne podmiruju iz budžeta Federacije, kantona ili iz drugih izvora.

Za provođenje mjera protiv zaraznih bolesti od posebnog interesa za Federaciju, dio sredstva se obezbjeđuje iz budžeta Federacije.

Član 13

Dezinfekcija, dezinsekcija i deratizacija obavlja se na svim objektima, prostorima, prijevoznim sredstvima, na opremi i predmetima koji podliježu nadzoru veterinarske inspekcije, te objektima, pašnjačkim i drugim površinama gdje životinje povremeno ili stalno borave ili se kreću.

Dezinfekcija, dezinsekcija i deratizacija obavlja se radi sprječavanja i suzbijanja zaraznih bolesti životinja i zoonoza, zaštite higijenske i zdravstvene ispravnosti proizvoda životinjskog porijekla i hrane za životinje, te veterinarske zaštite okoline od zagađivanja patogenim mikroorganizmima i parazitima.

Sredstva za dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju moraju se koristiti tako da ne zagađuju okolinu.

Dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju iz st. 1. i 2. ovog člana obavljaju veterinarske organizacije, pod uvjetom i na način koji propisuje federalni ministar.

Član 14

Vrste i količine cjepiva koje je potrebno osigurati za sprječavanje pojedinih naročito opasnih zaraznih bolesti, kao i veterinarske organizacije koje su dužne nabaviti, uskladištiti i kontrolisati njihovu imunogenost, određuje federalni ministar.

Sredstva za nabavku, uskladištenje i kontrolu imunogenosti cjepiva iz stava 1. ovog člana osiguravaju se u budžetu Federacije.

Član 15

Federalno ministarstvo prati stanje, pojave i kretanja zaraznih bolesti životinja na teritoriji Federacije i u drugim državama o čemu izdaje informativne biltene.

Kantonalno ministarstvo prati stanje, pojave i kretanje zaraznih bolesti životinja na teritoriji kantona o čemu redovno izvještava Federalno ministarstvo.

Radi sprječavanja unošenja zaraznih bolesti iz susjednih i drugih država, federalni ministar može narediti da se određeno granično područje stavi pod pojačani veterinarsko-zdravstveni nadzor, te da se provedu sve ili pojedine mjere iz člana 11. ovog zakona.

Način praćenja i izvještavanja o stanju, kretanju i pojavi zaraznih bolesti propisuje federalni ministar.

Član 16

Radi otkrivanja, sprječavanja i iskorjenjivanja zaraznih i parazitskih bolesti i kontrole prometa goveda, ovaca, koza, svinja i konja provodi se obavezno označavanje.

Označavanje životinja iz stava 1. ovog člana provode veterinarske organizacije i o tome vode evidenciju.

U troškovima označavanja životinja iz stava 1. ovog člana učestvuje i njihov držalac.

Osim životinja iz stava 1. ovog člana federalni ministar može narediti obavezno označavanje i drugih vrsta domaćih životinja.

Federalni ministar propisuje oblik i sadržaj obavezne oznake za označavanje životinja, način i postupak označavanja, način vođenja evidencije i oblik obrazaca i određuje veterinarsku organizaciju za vođenje podataka za teritoriju Federacije.

Član 17

Upisivanje pasa u registar je obavezno za sve držaoce pasa.

Pas mora biti označen na propisani način, a držalac mora imati propisanu ispravu o upisu i vakcinaciji protiv bjesnila.

Vakcinacija pasa, vođenje registra pasa, te izdavanje službene isprave o tome obaveza je veterinarske organizacije.

Za troškove upisa pasa, obaveznog označavanja pasa i izdavanja službenih isprava plaća se naknada u skladu s ovim zakonom.

Držalac psa dužan je prijaviti nabavku, odnosno uginuće ili otuđenje psa u roku od 15 dana od dana nabavke, uginuća ili otuđenja veterinarskoj organizaciji koja vodi registar pasa.

Sadržaj i oblik registra pasa, te isprave o obaveznom upisu i provedenim mjerama, kao i oblik obavezne oznake za pse propisuje federalni ministar .

Uvjete i način držanja pasa, divljih životinja i zvijeri, zaštitna sredstva (brnjica i sl.), zaštita okoline, te način postupanja s neupisanim psima, psima i mačkama lutalicama, kao i drugim opasnim i zloćudnim životinjama propisuje kantonalni ministar nadležan za poslove veterinarstva (u daljem tekstu: kantonalni ministar).

Član 18

Farme kopitara i papkara veće od 20 uslovnih grla; peradi i kunića veće od 10 uslovnih grla; valionice; farme za uzgoj divljači i krznaša; uzgajališta puževa; ribnjaci i drugi objekti akvakulture, te zoološki vrtovi moraju udovoljavati propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima i uvjetima zaštite okoline u pogledu lokacije za izgradnju, gradnju, tehničko uređenje, opremu, način rada stručnih zaposlenika i zoohigijene.

Rješenje da li izgrađeni ili rekonstruisani objekti iz stava 1. ovog člana udovoljavaju propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima, donosi kantonalni ministar na prijedlog stručne komisije koju on osniva i određuje veterinarski kontrolni broj odobrenog objekta.

Prethodnu veterinarsko-zdravstvenu saglasnost na lokaciju i projektnu dokumentaciju za izgradnju i rekonstrukciju objekata iz st.

1. i 2. ovog člana, u skladu s propisanim uvjetima, izdaje kantonalno ministarstvo.

Objekti iz stava 2. ovog člana upisuju se u registar odobrenih objekata što ga vodi kantonalno ministarstvo, a popis odobrenih objekata s pripadajućim veterinarskim kontrolnim brojem objavljuje se u službenom glasilu kantona.

Odredbe iz st. 2. i 4. ovog člana ne primjenjuju se na ostale objekte namijenjene proizvodnji, rasplodu i uzgoju životinja.

Veterinarsko-zdravstvene uvjete kojima moraju udovoljavati objekti iz st. 1. i 4. ovog člana, te sadržaj, oblik i način vođenja registra iz stava 4. ovog člana propisuje federalni ministar.

Član 19

Objekti za: klanje životinja iz člana 2. tačka 2. ovog zakona; rasijecanje i obrada mesa, mesa divljači, ribe, rakova, školjki, puževa i žaba koji su namijenjeni javnoj potrošnji; prerada mesa, mesa divljači, ribe, mlijeka, jaja, meda i ostalih proizvoda životinjskog porijekla namijenjenih ishrani ljudi putem javne potrošnje; hlađenje, zamrzavanje i/ili uskladištenje navedenih proizvoda, te prodaja, odnosno promet tih proizvoda, moraju u pogledu lokacije za građenje, gradnju, tehničko uređenje, opremu, način rada stručnih zaposlenika i higijene udovoljavati propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima i uvjetima zaštite okoline.

Uvjete iz stava 1. ovog člana propisuje federalni ministar.

Klaonice i ostali izvozni objekti odobreni za izvoz proizvoda životinjskog porijekla, uz uvjete iz stava 1. ovog člana, moraju udovoljavati i veterinarsko-zdravstvenim uvjetima države uvoznice, a klaonice za klanje životinja iz uvoza i posebne veterinarsko-zdravstvene uvjete koje propisuje federalni ministar.

Član 20

Kantonalni organ uprave nadležan za izdavanje upotrebne dozvole za lokaciju za izgradnju objekta iz člana 19. stav 1. ovog zakona dužan je pribaviti rješenje o usklađenosti s propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima u pogledu lokacije objekta od kantonalnog

ministarstva, a za objekte iz člana 19. stav 3. ovog zakona od Federalnog ministarstva.

Gradnja, odnosno rekonstrukcija objekata iz člana 19. stav 1. ovog zakona dopuštena je samo na osnovu glavnog projekta za koji je izdano rješenje o usklađenosti sa propisanim veterinarsko-zdravstvenim uslovima.

Rješenje o usklađenosti glavnog projekta za izvozne objekte donosi Federalno ministarstvo, a za ostale objekte kantonalno ministarstvo.

Član 21

Kantonalni organ uprave nadležan za izdavanje upotrebne dozvole ne može izdati upotrebnu dozvolu za upotrebu objekata iz člana 19. stav 1. ovog zakona, bez prethodno pribavljenog rješenja kantonalnog ministarstva o ispunjavanju propisanih veterinarsko-zdravstvenih uvjeta, a za objekte iz člana 19. stav 3. ovog zakona od Federalnog ministarstva.

Rješenjem iz stava 1. ovog člana određuje se i veterinarski kontrolni broj objekta, određuju se države u koje je izvoz odobren u slučaju objekata iz člana 19. stav 3. ovog zakona i upisivanje u registar odobrenih objekata.

Rješenje iz stava 1. ovog člana za izvozne objekte donosi federalni ministar, a za ostale objekte kantonalni ministar.

Rješenje o ispunjavanju propisanih uvjeta iz stava 1. ovog člana vrijedi dvije godine, računajući od dana kada je rješenje postalo konačno.

Prije isteka roka iz stava 4. ovog člana federalni ministar donosi, prema službenoj dužnosti, rješenje o daljem ispunjavanju ili neispunjavanju propisanih veterinarsko-zdravstvenih uvjeta izvoznih objekata, a rješenje za ostale objekte donosi kantonalni ministar.

Za objekte iz člana 19. stav 1. ovog zakona, za koje se tokom inspekcijskog nadzora utvrdi da ne ispunjavaju propisane veterinarsko-zdravstvene uvjete, kantonalni ministar na prijedlog nadležnog veterinarskog inspektora može i prije roka iz stava 4. ovog člana donijeti rješenje o zabrani rada, upotrebi veterinarskog

kontrolnog broja i brisanju objekta iz registra odobrenih objekata, a za objekte iz člana 19. stav 3. ovog zakona federalni ministar.

Registar odobrenih izvoznih objekata iz člana 19. stav 3. ovog zakona vodi Federalno ministarstvo, a popis odobrenih objekata objavljuje se u "Službenim novinama Federacije BiH".

Registar ostalih odobrenih objekata vodi kantonalno ministarstvo, a popis tih objekata objavljuje se u službenom glasilu kantona.

Sadržaj, oblik i način vođenja registra iz stava 7. ovog člana propisuje federalni ministar.

Član 22

Veterinarsko-zdravstvene uvjete u pogledu lokacije za građenje, odnosno rekonstrukciju, projektnu dokumentaciju, tehničko uređenje, opremu, način rada stručnih zaposlenika, higijena i veterinarska zaštita okoline za objekte iz člana 19. ovog zakona propisuje federalni ministar.

Član 23

Voda za napajanje životinja i proizvodnju proizvoda životinjskog porijekla mora u pogledu higijenske i zdravstvene ispravnosti udovoljavati uvjetima iz propisa o zdravstvenoj ispravnosti vode za piće.

Član 24

Zdravstveni pregled ispravnosti hrane za životinje obuhvata hranu za životinje, proizvode životinjskog porijekla namijenjene ishrani životinja, sirovine i aditive koji služe za proizvodnju hrane za životinje, promet i upotrebu hrane za životinje, te objekte u kojima se proizvodi i skladišti hrana za životinje.

Zabranjena je proizvodnja, promet i upotreba hrane za životinje, proizvoda životinjskog porijekla namijenjenih ishrani životinja i sirovina koje služe za njihovu proizvodnju ako u količinama većim od dopuštenih sadrže patogene bakterije, gljivice i njihove proizvode metabolite (egzotoksine i endotoksine), hormone, antibiotike, pesticide, soli teških metala, radioaktivne materije i druge materije štetne po zdravlje životinja i posredno po zdravlje ljudi i hrane za

životinje neodgovarajućeg sastava, što utiče na njenu biološku vrijednost i upotrebljivost.

Za ishranu životinja može se staviti u promet samo so koja je jodirana.

Dopuštene količine štetnih materija i sastojaka iz stava 2. ovog člana, u skladu sa propisom o kvalitetu hrane za životinje, te način uzimanja uzoraka, uključujući i monitoring i obavljanje pregleda, kontrole i nadzora, propisuje federalni ministar.

Član 25

Objekti za proizvodnju hrane za životinje i sirovine, mješaonice i objekti za uskladištenje moraju ispunjavati propisane veterinarsko-zdravstvene uvjete i uvjete veterinarske zaštite okoline.

Prethodnu veterinarsko-zdravstvenu saglasnost za izdavanje dozvole za lokaciju, izgradnju i rekonstrukciju objekata iz stava 1. ovog člana u skladu sa propisanim uvjetima izdaje kantonalno ministarstvo.

Rješenje da li izgrađeni ili rekonstruisani objekti iz stava 1. ovog člana ispunjavaju propisane veterinarsko-zdravstvene uvjete donosi kantonalno ministarstvo, a za izvozne objekte Federalno ministarstvo.

Kantonalno ministarstvo određuje veterinarski kontrolni broj odobrenog objekta, a za izvozne objekte Federalno ministarstvo.

Veterinarsko-zdravstvene uvjete iz stava 1. ovog člana propisuje federalni ministar uz prethodno pribavljeno mišljenje federalnog ministra prostornog uređenja i okoliša.

Objekti iz stava 1. ovog člana sa pripadajućim veterinarskim kontrolnim brojem vode se u registru odobrenih objekata u kantonalnom ministarstvu, a za izvozne objekte u Federalnom ministarstvu.

Popis odobrenih objekata sa pripadajućim veterinarskim kontrolnim brojem objavljuje se u službenom glasilu kantona, a za izvozne objekte u "Službenim novinama Federacije BiH".

Član 26

Uzgojno vrijedne rasplodne životinje, sjeme za umjetno osjemenjivanje, oplođene jajne ćelije za oplođivanje životinja, muška rasplodna grla i uzgoji kvalitetnih rasplodnih životinja moraju biti zaštićeni od zaraznih i drugih bolesti.

Muška rasplodna grla za proizvodnju sjemena za umjetno osjemenjivanje i životinje za prirodni pripust, te plotkinje za proizvodnju oplođenih jajnih ćelija mogu se koristiti samo ako su na osnovu izvršenih mjera iz čl. 11. i 12. ovog zakona zaštićeni od zaraznih i drugih bolesti.

Sjeme za umjetno osjemenjivanje i oplođene jajne ćelije moraju udovoljavati propisanim uvjetima u pogledu dobivanja, pripreme i razrjeđivanja zdravstvene ispravnosti i biološke kvalitete, te biti označeni na propisani način.

Uvjete i način označavanja iz stava 3. ovog člana propisuje federalni ministar.

Član 27

Objekti za dobijanje, razrjeđivanje i pripremu sjemena za umjetno osjemenjivanje i oplođenih ćelija moraju udovoljavati propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima.

Prethodnu veterinarsko-zdravstvenu saglasnost za lokaciju i projektnu dokumentaciju za izgradnju i rekonstrukciju objekata iz stava 1. ovog člana u skladu sa propisanim uvjetima, izdaje kantonalno ministarstvo.

Rješenje da li izgrađeni ili rekonstruisani objekti iz stava 1. ovog člana ispunjavaju propisane veterinarsko-zdravstvene uvjete donosi Federalno ministarstvo, te određuje veterinarski kontrolni broj odobrenog objekta.

Objekti iz stava 1. ovog člana vode se u registru odobrenih objekata u Federalnom ministarstvu, a popis odobrenih objekata sa pripadajućim veterinarskim kontrolnim brojem objavljuje se u "Službenim novinama Federacije BiH".

Veterinarsko-zdravstvene uslove koje moraju ispunjavati objekti iz stava 1. ovog člana, te sadržaj, oblik i način vođenja registra iz stava

4. ovog člana propisuje federalni ministar.

Član 28

Objekti i mjesta za sajmove, tržnice, mjesta za održavanje aukcija i druga mjesta za trgovinu životinjama, izložbe i sportska natjecanja i javne smotre moraju biti pod veterinarsko- zdravstvenom kontrolom i nadzorom veterinarske inspekcije i udovoljavati propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima.

U objekte i na mjesta iz stava 1. ovog člana smiju se dopremati samo zdrave životinje.

Uvjete kojima moraju udovoljavati objekti i mjesta iz stava 1. ovog člana propisuje federalni ministar.

Član 29

Izložbe, sportska natjecanja i druge priredbe sa životinjama (putujući zoološki vrtovi, cirkusi i sl.), te trgovina životinjama i proizvodima životinjskog porijekla izvan objekata, prostorija i mjesta utvrđenih ovim zakonom može se održavati samo na osnovu prethodne veterinarsko-zdravstvene saglasnosti kantonalnog ministarstva.

Član 30

Pravna i fizička lica koja obavljaju djelatnost trgovine, konzerviranja, obrade, prerade i skladištenja kože i krzna dužna su sirovu kožu kopitara i papkara, zaklanih bez veterinarsko- zdravstvenog pregleda ili sirove kože uginulih kopitara i papkara za koje nije utvrđen uzrok uginuća, uskladištiti u posebne prostorije.

Goveđe, ovčije i kozije kože i kože kopitara, osim telećih, janjećih, jarećih i ždrebećih koža, pravna i fizička lica iz stava 1. ovog člana ne mogu staviti u preradu i promet prije obavljene pretrage na bedrenicu.

Pravna i fizička lica iz stava 1. ovog člana dužna su označiti kožu i krzna i voditi evidenciju o porijeklu otkupljenih koža.

Način vođenja evidencije i označavanje iz stava 3. ovog člana propisuje federalni ministarstar.

Veterinarsko-zdravstvene uslove koje moraju ispunjavati objekti za sakupljanje, konzerviranje, skladištenje ili preradu sirove kože i

krzna propisuje federalni ministar, uz prethodno pribavljeno mišljenje federalnog ministra prostornog uređenja i okoliša.

Član 31

Prethodnu veterinarsko-zdravstvenu saglasnost za lokaciju, izgradnju i rekonstrukciju objekata iz člana 30. stav 1. ovog zakona, u skladu s propisanim uvjetima, izdaje kantonalno ministarstvo.

Rješenje da li izgrađeni ili rekonstruisani objekti iz stava 1. ovog člana udovoljavaju propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima donosi kantonalno ministarstvo, a za izvozne objekte Federalno ministarstvo, te određuju veterinarski kontrolni broj iz člana 25. stav 4. ovog zakona.

Objekti iz stava 1. ovog člana sa pripadajućim kontrolnim brojem vode se u registru odobrenih objekata u kantonalnom ministarstvu, a izvozni objekti u Federalnom ministarstvu. Popis odobrenih objekata s pripadajućim veterinarskim kontrolnim brojem objavljuje se u službenom glasilu kantona, a za izvozne objekte u "Službenim novinama Federacije BiH".

Član 32

Lešine, konfiskati i proizvodi životinjskog porijekla namijenjeni utilizaciji moraju se učiniti neškodljivim u objektima za utilizaciju.

Lešine i proizvodi životinjskog porijekla porijeklom od životinja oboljelih od zarazne bolesti i valionički otpaci moraju se učiniti neškodljivim u objektima za utilizaciju, a u određenim slučajevima neškodljivo ukloniti uništenjem, zakopavanjem ili spaljivanjem u objektima za neškodljivo uklanjanje.

Objekti za utilizaciju iz stava 1. ovog člana su objekti za preradu lešina, konfiskata, nejestivih nusproizvoda klanja i zdravstveno neispravnih proizvoda životinjskog porijekla, u proizvode životinjskog porijekla namijenjene ishrani životinja ili industrijskoj upotrebi.

Objekti za neškodljivo uništavanje iz stava 2. ovog člana su kafilerije (spalionice), jame grobnice i groblja za životinje.

Za utilizaciju i neškodljivo uništavanje određenih nejestivih nusproizvoda klanja, konfiskata i valioničkih otpadaka, plaća se naknada čiju visinu određuje kantonalno ministarstvo.

Mjesta i način uništavanja lešina, konfiskata, određenih nejestivih nusproizvoda i valioničkih otpadaka određuje kantonalno ministarstvo.

Objekti i mjesta za sakupljanje i neškodljivo uništavanje i utilizaciju, te prijevozna sredstva moraju ispunjavati uvjete koje propisuje federalni ministar .

Član 33

Obavljanje poslova utilizacije i neškodljivog uništavanja lešina i proizvoda životinjskog porijekla, konfiskata, nejestivih nusproizvoda klanja i valioničkih otpadaka dužni su osigurati kantoni.

Za obavljanje poslova utilizacije i neškodljivog uništavanja lešina i neispravnih proizvoda životinjskog porijekla, konfiskata, nejestivih nusproizvoda klanja i valioničkih otpadaka, kanton može zadužiti pravno lice, a može obavljanje tih poslova povjeriti drugom pravnom licu na svom području.

Dva ili više kantona za obavljanje poslova utilizacije mogu zadužiti jedno pravno lice.

Član 34

Na područjima gdje postoji objekat za utilizaciju, lešine, konfiskati, valionički otpaci i određeni nejestivi nusproizvodi klanja moraju se uklanjati u tim objektima.

Pravna lica koja obavljaju poslove utilizacije dužna su osigurati redovno preuzimanje i prijevoz iz objekata i mjesta za sakupljanje lešina, konfiskata, valioničkih otpadaka i određenih nejestivih nusproizvoda klanja.

Vlasnici farmi kopitara, papkara, peradi, kunića, te vlasnici valionica iz člana 18. stav 1. ovog zakona, kao i vlasnici objekata iz člana 19. ovog zakona dužni su osigurati sabirališta, a pravnom licu iz stava 2. ovog člana prijaviti i predati lešine, konfiskate, valioničke otpatke i određene nejestive nusproizvode klanja radi utilizacije.

Za poslove iz stava 2. ovog člana plaća se naknada čiju visinu propisuje kantonalno ministarstvo.

Član 35

Ako nije osigurano obavljanje poslova utilizacije prema odredbama člana 33. ovog zakona, higijeničarska služba općine preuzima i prevozi lešine, određene nejestive nusproizvode klanja, konfiskate i valioničke otpatke radi neškodljivog uništavanja u kafileriji (spalionici), jami grobnici ili groblju za životinje.

Higijeničarska služba mora biti organizovana i opremljena tako da je osigurano stalno i sigurno uklanjanje životinja, lešina, određenih nejestivih nusproizvoda klanja, konfiskata i valioničkih otpadaka, te da je dostupna držaocima životinja i drugim korisnicima.

Odgovornost za organizovanje i rad službe iz stava 1. ovog člana snosi i kanton.

c) Mjere za suzbijanje i iskorjenjivanje zaraznih bolesti

Član 36

Ako se pojavi zarazna bolest ili znaci na osnovu kojih se može posumnjati da je životinja oboljela ili uginula od zarazne bolesti, držalac životinje dužan je to odmah prijaviti najbližoj veterinarskoj stanici ili samostalnoj veterinarskoj praksi, koje su dužne o tome obavijestiti kantonalnog veterinarskog inspektora.

Smatra se da postoji sumnja u zaraznu bolest kada se u stadu, jatu, dvorištu, drugom mjestu i prostoru gdje životinje privremeno ili stalno borave pojave dva ili više oboljenja ili uginuća s jednakim ili sličnim znacima, odnosno kada životinja naglo ugine bez vidljivog uzroka.

Držalac životinje dužan je odmah ograničiti kretanje životinji za koju sumnja da je oboljela od zarazne bolesti, spriječiti kontakt ljudi i životinja s lešinom do veterinarskog pregleda i nakon pregleda izvršiti naređene ili propisane mjere.

Član 37

Kada se utvrdi zarazna bolest ili se posumnja u zaraznu bolest, prema članu 8. ovog zakona, kantonalno ministarstvo dužno je odmah

sumnju, odnosno utvrđenu zaraznu bolest prijaviti na propisani način Federalnom ministarstvu.

Prijava iz stava 1. ovog člana u slučaju pojave zaraznih bolesti sa liste "A" - OIE-a, mora se izvršiti hitno uz naknadno pisanu prijavu.

O pojavi u zaraznu bolest ili sumnji iz stava 1. ovog člana, kantonalno ministarstvo dužno je na svom području obavijestiti pravna i fizička lica koja obavljaju veterinarsku djelatnost i nadležnu veterinarsku službu Vojske Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Vojska Federacije).

U slučaju pojave zoonoza kantonalno ministarstvo je dužno izvijestiti i kantonalni organ uprave nadležan za poslove zdravstva.

Član 38

Kantonalno ministarstvo je dužno obavijestiti Federalno ministarstvo o prestanaku zarazne bolesti na propisani način, te o istom obavijestiti veterinarske organizacije, veterinarske stanice, samostalne veterinarske prakse, veterinarske službe i nadležnu veterinarsku službu u Vojsci Federacije.

Smatra se da je zarazna bolest prestala kad nakon liječenja i ozdravljenja, ubijanja, eutanazije, klanja ili uginuća posljednje oboljele životinje i kad od izvršne dezinfekcije, odnosno dezinsekcije i deratizacije protekne predviđeno vrijeme inkubacije za neku zaraznu bolest.

Način, postupak, te oblik i sadržaj obrasca za prijavu i odjavu zarazne bolesti, kao i znakova na osnovu kojih se može smatrati da se zarazna bolest iz čl. 8. i 9. ovog zakona pojavila propisuje federalni ministar.

Član 39

Laboratorijsku pretragu dijagnostičkog materijala radi utvrđivanja uzročnika zarazne bolesti sa liste "A" OIE-a, prema propisanim metodama, obavlja Veterinarski institut Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Veterinarski institut Federacije).

Laboratorijsku pretragu dijagnostičkog materijala, radi utvrđivanja ostalih zaraznih bolesti iz čl. 8. i 9. ovog zakona, prema propisanim

metodama, obavlja Veterinarski institut Federacije i druge laboratorije koje ispunjavaju propisane uvjete.

Laboratorijske testove, način uzimanja i slanja dijagnostičkog materijala na pretrage iz st. 1. i 2. ovog člana propisuje federalni ministar.

Član 40

Kada se utvrdi zarazna bolest i dok traje opasnost od zarazne bolesti iz čl. 8. i 9. ovog zakona, ovisno o stepenu opasnosti i prirodi zarazne bolesti, nadležni veterinarski inspektor će narediti jednu ili više od sljedećih mjera:

1. izdvajanje i odvojeno držanje oboljele od zdravih životinja;

2. zabranu ili ograničenje kretanja životinja;

3. zabranu održavanja stočnih sajmova, izložbi, sportskih natjecanja i drugih javnih smotri, zabranu rada tržnica i pogona;

4. zabranu obavljanja trgovine životinjama;

5. zabranu ili ograničenje trgovine proizvodima životinjskog porijekla, hrane za životinje i drugih predmeta kojima se može prenijeti zarazna bolest;

6. zabranu klanja kopitara, papkara, peradi, kunića i divljači iz uzgoja;

7. zabranu, ograničenje ili pojačani odstrel divljači;

8. ubijanje i eutanaziju ili u određenim slučajevima klanje oboljele i na zarazu sumnjive životinje;

9. popis životinja, a prema potrebi i njihovo posebno označavanje;

10. zabranu ili ograničenje proizvodnje životinja na određeno vrijeme;

11. liječenje, zaštitno cijepljenje i dijagnostičku pretragu;

12. ograničenje kretanja lica koja dolaze u doticaj sa zaraženom ili na zarazu sumnjivom životinjom, te proizvodima životinjskog porijekla koji potiču od takve životinje;

13. blokiranje ulaska i izlaska ljudi i životinja sa područja žarišta, zaraženoj ili na zarazu sumnjivog područja;

14. kastraciju oboljele životinje;

15. obavezno umjetno osjemenjivanje i zabranu prirodnog pripusta;

16. kontumaciju i neškodljivo uklanjanje pasa i mačaka lutalica;

17. zabranu selidbe i trgovine pčelinjih društava;

18. dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju predmeta, opreme, objekata, prevoznih sredstava, te drugih mjesta, područja i površina na kojima je boravila zaražena ili na zarazu sumnjiva životinja, odnosno mjesta gdje su bili uskladišteni proizvodi životinjskog porijekla, porijeklom od takvih životinja;

19. zabranu izdavanja pasoša i potvrda o zdravstvenoj ispravnosti proizvoda životinjskog porijekla, te drugih isprava propisanih ovim zakonom;

20. sistematsko suzbijanje prenosnika zarazne bolesti;

21. osiguranje i održavanje higijenskih uvjeta u objektima za uzgoj i proizvodnju životinja, objektima za proizvodnju, preradu, skladištenje i promet proizvoda životinjskog porijekla, te prevoznih sredstava;

22. privremenu zabranu rada u objektima u kojima se proizvode, prerađuju, skladište i stavljaju u promet proizvodi životinjskog porijekla;

23. obavezno čuvanje životinja na ispaši ili žirenju, odnosno zabrana ispaše ili žirenja na zaraženom, ugroženom ili na zarazu sumnjivom području.

Mjere iz stava 1. ovog člana mogu se narediti i u slučaju neposredne opasnosti od zarazne bolesti.

Kod pojave zaraznih bolesti iz čl. 8. i 9. ovog zakona, pojedine mjere iz stava 1. ovog člana primjenjuju se na području od najmanje 20 kilometara od žarišta zarazne bolesti, ovisno od konfiguracije terena, biološkog faktora i načina uzgoja životinja.

U slučajevima posebnih okolnosti elementarnih nepogoda ili epizootija, federalni ministar može odrediti i druge mjere i radnje koje nisu utvrđene ovim zakonom radi suzbijanja i iskorjenjivanja zaraznih bolesti.

Član 41

Zaraženu ili od zarazne bolesti ugroženu teritoriju kantona (u daljem tekstu: ugroženo područje) određuje kantonalni ministar.

Ako kantonalni ministar ne odredi ugroženo područje, to područje određuje federalni ministar.

Federalni ministar određuje ugroženo područje i u slučaju kada se ono nalazi na teritoriji dva ili više kantona.

Član 42

Kad se pojavi zarazna bolest koja se brzo širi i koja može nanijeti veliku ekonomsku štetu, kao i u slučajevima ugroženosti od pojave zarazne bolesti iz liste "A" OIE-a, kantonalno ministarstvo dužno je aktivirati krizni štab za zarazne bolesti, odrediti ekipe doktora veterinarske medicine i drugih zaposlenika s epizootiološkog područja radi provođenja mjera za suzbijanje i iskorjenjivanje zarazne bolesti.

Sastav, ovlašćenja, način rada i provođenje mjera od kriznog štaba iz stava 1. ovog člana propisuje federalni ministar.

Član 43

Radi onemogućavanja unošenja, širenja i preduzimanja mjera suzbijanja pojedinih zaraznih bolesti iz liste "A" OIE-a, federalni ministar može predložiti Vladi Federacije da odredi način sudjelovanja jedinica Vojske Federacije i federalne policije u provođenju mjera ograničenja ili zabrane kretanja lica i životinja za određeno područje Federacije, a vladama kantona angažovanje kantonalne policije.

Član 44

Kada na ugroženom području nema dovoljan broj doktora veterinarske medicine za uspješno suzbijanje zarazne bolesti iz člana 42. ovog zakona, federalni ministar može s teritorija drugih kantona odrediti potreban broj doktora veterinarske medicine i drugih zaposlenika i uputiti ih na ugroženo područje.

Doktori veterinarske medicine i drugi zaposlenici dužni su sudjelovati u radu ekipa u slučajevima iz stava 1. ovog člana i člana

42. ovog zakona.

Ukoliko su lica iz stava 2. ovog člana u radnom odnosu, imaju pravo na naknadu plaće za vrijeme odsustva s posla.

Lica iz stava 2. ovog zakona koja nisu u radnom odnosu, imaju pravo na naknadu čiju visinu određuje federalni ministar.

Sredstva za isplatu naknada iz st. 3. i 4. ovog člana osiguravaju se iz budžeta Federacije.

Član 45

Mjere ubijanja, eutanazije ili u određenim slučajevima klanja iz nužde zaraženih ili na zaraznu bolest sumnjivih životinja, kao i uništavanje kontaminiranih predmeta, naređuju se kad se zarazna bolest ne može uspješno i bez opasnosti od njenog širenja suzbiti primjenom drugih mjera određenih ovim zakonom ili kad primjena drugih mjera za njezino suzbijanje nema ekonomskog opravdanja.

Mjere iz stava 1. ovog člana naređuje glavni federalni veterinarski inspektor.

Član 46

Za životinju koja je ubijena, eutanazirana, zaklana ili koja je uginula zbog provedene naređene mjere, kao i za oštećene ili uništene predmete zbog provođenja naređenih mjera iz člana 45. ovog zakona, držalac životinje, odnosno vlasnik predmeta, ima pravo na naknadu u visini tržišne cijene na dan izvršenja mjere.

Procjenu vrijednosti životinje i predmeta iz stava 1. ovog člana utvrđuje komisija koju imenuje kantonalno ministarstvo u čijem sastavu mora obavezno biti veterinarski inspektor.

Rješenje o pravu na naknadu štete i visini štete donosi kantonalno ministarstvo na prijedlog komisije iz stava 2. ovog člana u roku od 60 dana od dana izvršenja mjere iz člana 45. stav 1. ovog zakona.

Član 47

Držalac životinje, odnosno vlasnik predmeta nema pravo na naknadu štete iz člana 46. stav 1. ovog zakona ako:

1. pojavu zarazne bolesti nije odmah prijavio i sa životinjom postupio na način propisan odredbom člana 36. ovog zakona;

2. nije poduzeo propisane ili naređene mjere za sprječavanje i suzbijanje zaraznih bolesti propisanih ovim zakonom;

3. je dopremao životinju iz neugroženog u ugroženo područje ili iz ugroženog u neugroženo područje:

4. promet životinja obavljao suprotno odredbama čl. 51., 52., 53. i 54. ovog zakona;

5. se zarazna bolest životinja pojavila kod uvoza ili za vrijeme trajanja karantina uvezene životinje;

6. se zarazna bolest životinja pojavila za vrijeme pašarenja i žirenja na zabranjenim površinama, odnosno ako se zarazna bolest pojavila zbog nepoštivanja naređene mjere obaveznog čuvanja životinja na ispaši ili žirenju;

7. je kod pčela oboljelih od pčelinje kuge tok bolesti duži od dva mjeseca.

Član 48

Službena lica nadležne policijske uprave na ugroženom području, u granicama svojih ovlašćenja, pružaju kantonalnom ministarstvu, na njegov zahtjev, pomoć pri blokiranju zaraženih mjesta i područja, ograničenju prometa životinja, zabrani kretanja životinja i lica na ugroženom području, kao i pri provođenju drugih mjera za zaštitu zdravlja ljudi i životinja od zaraznih bolesti.

Član 49

Veterinarska služba Vojske Federacije poduzima mjere za sprječavanje i suzbijanje zaraznih bolesti kod životinja koje služe za potrebe Vojske Federacije i o pojavi zarazne bolesti, poduzetim mjerama i prestanku zarazne bolesti izvještava svoju pretpostavljenu komandu i kantonalno ministarstvo.

3. Zaštita zdravlja životinja od drugih bolesti

Član 50

Pod drugim bolestima životinja podrazumijevaju se sve ostale zarazne, nezarazne, parazitne i ostale bolesti životinja, te organske bolesti koje ugrožavaju zdravlje životinja i posredno preko proizvoda životinjskog porijekla i zdravlje ljudi.

Zaštita zdravlja životinja od drugih bolesti provodi se:

1. poduzimanjem mjera propisanih ovim zakonom;

2. primjenom naučno utvrđenih saznanja i praktično provjerenih sposobnosti u ustanovljavanju, liječenju i suzbijanju bolesti.

III - VETERINARSKO-ZDRAVSTVENA PREVENTIVA U PROMETU I PROIZVODNJI

1. Pregled životinja i životinjskih proizvoda u prometu

a) Pasoš za životinje

Član 51

U unutrašnjem prometu držalac životinja dužan je za kopitare, papkare, perad, kuniće, ribe iz uzgajališta i ribnjaka, pošiljke žaba, puževa, pčela, divljači, pasa i mačaka imati i na zahtjev ovlaštenog lica pokazati pasoš za životinje (u daljem tekstu: pasoš).

Držalac životinja iz stava 1. ovog člana mora imati pasoš u svim slučajevima kada se životinje otpremaju izvan epizootiološkog područja, kao i u slučajevima:

1. za kopitare i papkare:

ako nema prebivalište;

ako prodaje ili na drugi način otuđuje životinju;

ako životinju otprema na sezonsku ispašu, sajam, dogon, tržnicu i druga prodajna mjesta, izložbu, sportska natjecanja i druge javne smotre;

ako životinju otprema na klanje;

2. za perad, kuniće i divljač:

ako ih otprema radi klanja;

ako ih prodaje ili na drugi način otuđuje ili otprema na sajam, tržnicu;

3. za žive ribe iz ribnjaka i uzgajališta:

ako ih prodaje ili na drugi način otuđuje ili otprema na sajam ili tržnicu;

4. za pošiljke živih puževa ako ih prodaje;

5. za pčele:

ako ih prodaje ili na drugi način otuđuje;

ako ih otprema na sezonsku ispašu.

Pasoš je javna isprava koja sadrži podatke o držaocu životinje, te identitetu, (obaveznoj oznaci), porijeklu i zdravstvenom stanju životinje.

Pasošom se potvrđuje da u mjestu porijekla ili boravka životinja iz stava 1. ovog člana nije utvrđeno postojanje zaraznih bolesti koje se mogu prenijeti tim životinjama; da su životinje obuhvaćene provođenjem naređenih mjera na osnovu člana 12. ovog zakona za otkrivanje i sprječavanje zaraznih bolesti; da su životinje za klanje obuhvaćene programom sistematskih pretraga na rezidue, kao i da je kod životinja za klanje koje su bile liječene ili preventivno tretirane drugim farmakološkim sredstvima istekla propisana karencija.

Pasoš se ne smije izdati ako je u mjestu porijekla životinja iz stava 1. ovog člana utvrđeno postojanje zarazne bolesti koja se može prenijeti tom vrstom životinja.

Za izdavanje pasoša plaća se naknada prema propisu iz člana 52. stav 4. ovog zakona.

Član 52

Pasoš izdaje veterinarska organizacija.

O izdatim pasošima vodi se registar.

Pasoš se izdaje samo na osnovu dokaza o izvršenim propisanim i naređenim mjerama, te dijagnostičkim i drugim pretragama.

Obrazac pasoša, način postupanja sa izdatim pasošima, te sadržaj, oblik i način vođenja registra i ostale dokumentacije o izdatim pasošima, kao i visinu naknada za izdate pasoše propisuje federalni ministar.

Član 53

Za pse i mačke u pratnji držalaca u unutrašnjem ili međunarodnom prometu, ili kod privremene promjene mjesta boravka, držalac životinje mora imati Međunarodnu zdravstvenu knjižicu.

Međunarodnu zdravstvenu knjižicu za pse i mačke izdaju veterinarske organizacije i samostalna veterinarska praksa u skladu s odredbama ovog člana.

Ovjeru i unos podataka za obavezno cijepljenje i registraciju pasa i mačaka, obavljenu na osnovu odredbi člana 12. ovog zakona, te ovjeru tih podataka za pse i mačke u pratnji držalaca životinja u unutrašnjem i međunarodnom prometu, obavlja veterinarska organizacija na osnovu dokaza o izvršenom obaveznom cijepljenju u propisanom roku.

O izdatim međunarodnim zdravstvenim knjižicama iz stava 2. ovog člana vodi se registar.

Obrazac Međunarodne zdravstvene knjižice za pse i mačke, te oblik i način vođenja registra propisuje federalni ministar.

b) Veterinarsko-zdravstveni pregledi i kontrola u unutrašnjem prometu

Član 54

Utovar, istovar i pretovar pošiljki životinja, proizvoda životinjskog porijekla, lešina, proizvoda od životinja namijenjenih utilizaciji ili neškodljivom uklanjanju, otpadnih životinjskih materija, koje se otpremaju prevoznim sredstvom, te kopitari i papkari koji se kreću izvan epizootiološkog područja određenog ovim zakonom, podliježu obaveznom veterinarsko- zdravstvenom pregledu.

Pošiljalac pošiljki iz stava 1. ovog člana obavezan je prijaviti utovar, istovar ili pretovar pošiljki nadležnoj veterinarskoj organizaciji najkasnije 24 sata prije utovara, istovara, odnosno pretovara.

Primalac pošiljki iz stava 1. ovog člana obavezan je prijaviti istovar tih pošiljki nadležnoj veterinarskoj organizaciji neposredno nakon prispijeća pošiljke.

Nakon veterinarsko-zdravstvenog pregleda, pri utovaru, istovaru ili pretovaru pošiljki iz stava 1. ovog člana izdaje se veterinarsko-zdravstvena potvrda o porijeklu i zdravstvenom stanju pošiljke.

Za kopitare, papkare, perad, kuniće, ribe iz odobrenih ribnjaka i uzgajališta, pošiljke žaba i puževa, pčele, te za živu divljač, pse i mačke ne izdaje se veterinarsko-zdravstvena potvrda, već se na pasošu iz člana 51. stav 1. ovog zakona potvrđuje da je izvršen obavezni veterinarsko-zdravstveni pregled pri utovaru.

Oblik i sadržaj prijave iz st. 2. i 3. potvrde i pasoša iz stava 5. ovog člana propisuje Veterinarska komora Federacije (u daljem tekstu: Veterinarska komora).

Član 55

Zabranit će se utovar, istovar ili pretovar pošiljke iz člana 54. stav 1. ovog zakona, ili otprema kopitara i papkara pješice, ako se pri obaveznom veterinarsko-zdravstvenom pregledu i kontroli utvrdi: da je pošiljka zaražena ili se sumnja da je zaražena (nekom zaraznom bolešću) ili da potječe iz ugroženog područja; da se za kopitare, papkare, perad, kuniće, ribe iz odobrenih ribnjaka i uzgajališta, pošiljku puževa, pčela, divljači, te pasa i mačaka u propisanim slučajevima ne posjeduje pasoš ili da prevozno sredstvo, odnosno pošiljka ne udovoljava propisanim higijensko-tehničkim i veterinarsko-zdravstvenim uvjetima.

Zabranit će se promet i utovar, istovar ili pretovar pošiljke iz stava 1. ovog člana ako se pri obaveznom veterinarsko- zdravstvenom pregledu i kontroli utvrdi: da se za pošiljku ne raspolaže sa pasošem ili drugom propisanom ispravom; da pasoš ili druga propisana isprava ima nedostatke, da je nepravilno popunjena i ovjerena, nečitka, da onemogućava identifikaciju životinja ili proizvoda životinjskog porijekla; da je izdata od neovlaštenog lica; da nije izvršena ili nije ispravno izvršena ovjera utovara za životinje, ili da je pošiljka dopremljena iz područja s nepovoljnom epizootiološkom situacijom.

Član 56

Nadležni veterinarski inspektor kada utvrdi da je u promet stavljena pošiljka suprotno odredbama čl. 51., 52., 53. i 54. ovog zakona, a životinje ne pokazuju sumnju, odnosno znakove zarazne bolesti, kao i da životinje i proizvodi životinjskog porijekla ne potiču iz ugroženog područja, naredit će da se na trošak vlasnika pošiljke:

1. izvrši istovar životinja koje ne pokazuju sumnju ili znakove poremećenog zdravlja i njihovo stavljanje u karantin, uz određivanje mjesta i uslova karantina, odnosno mjesta i uvjeta za privremeno uskladištenje, ako se radi o proizvodima životinjskog porijekla, te vrstu pregleda i dijagnostičkih pretraga;

2. da se životinje, ako se ne raspolaže s prikladnim karantinskim objektom ili je takvo rješenje racionalnije, a ne postoje razlozi za zabranu klanja, upute u najbližu klaonicu na klanje.

Kada nadležni veterinarski inspektor utvrdi da je u promet stavljena pošiljka suprotno odredbama člana 55. ovog zakona, za koju se pri obaveznom veterinarsko-zdravstvenom pregledu i kontroli utvrdi da potječe iz ugroženog područja, da postoji sumnja na zaraznu bolest ili je zaražena zaraznom bolešću kod koje klanje nije dozvoljeno, naredit će eutanaziju životinja, utilizaciju ili neškodljivo uklanjanje lešina, odnosno utilizaciju ili neškodljivo uklanjanje proizvoda životinjskog porijekla, konfiskata ili otpadne životinjske materije na trošak vlasnika pošiljke.

Član 57

Pri prijevozu željeznicom, brodom, avionom ili sredstvima cestovnog prevoza, dopušten je utovar, istovar ili pretovar pošiljke životinja samo na željezničkim stanicama, riječnim i zrakoplovnim lukama, ili drugim mjestima za utovar i istovar životinja u cestovnom prijevozu koji udovoljavaju propisanim uvjetima.

Način utovara, istovara i pretovara, uvjete koje mora udovoljavati prijevozno sredstvo, te higijensko-tehničke uvjete koje mora udovoljavati pošiljka iz stava 1. ovog člana propisuje federalni ministar.

Uvjete kojima moraju udovoljavati željezničke stanice, riječne, pomorske i zrakoplovne luke, te mjesta za utovar, istovar ili pretovar

životinja u cestovnom prevozu iz stava 1. ovog člana propisuje federalni ministar, uz prethodno pribavljeno mišljenje federalnog ministra prometa i komunikacija.

Član 58

Fizička, odnosno pravna lica koja obavljaju prijevoz pošiljki iz člana 54. ovog zakona dužna su prijevozna sredstva, kojima se otpremaju te pošiljke, prije utovara, pretovara i nakon istovara očistiti i dezinficirati kod veterinarske organizacije koja je registrovana za obavljanje tih poslova o čemu ta organizacija izdaje potvrdu.

Nadzor nad izvršenom dezinfekcijom prijevoznih sredstava iz stava 1. ovog člana vrši nadležni veterinarski inspektor.

Način dezinfekcije prijevoznih sredstava iz stava 1. ovog člana propisuje federalni ministar.

Član 59

Držaoci životinja i proizvoda životinjskog porijekla, te fizička ili pravna lica koja obavljaju prijevoz moraju imati i na zahtjev nadležnog veterinarskog inspektora predočiti pasoš, potvrdu ili drugu propisanu ispravu.

Fizička, odnosno pravna lica koja obavljaju prijevoz i službena lica nadležne policijske uprave dužna su prijaviti saobraćajnu nezgodu u toku prijevoza životinja i proizvoda životinjskog porijekla kantonalnom ministarstvu, najbližoj veterinarskoj stanici, odnosno samostalnoj veterinarskoj praksi.

Veterinarska stanica i samostalna veterinarska praksa dužne su osigurati veterinarsku pomoć povrijeđenim životinjama, te o postupku i poduzetim mjerama hitno izvijestiti kantonalno ministarstvo koje će narediti mjere za osiguranje proizvoda životinjskog porijekla i organizovati prijevoz povrijeđenih i uginulih životinja.

Troškove pružanja veterinarskih usluga i provođenja mjera iz stava 3. ovog člana snosi držalac životinja ili držalac proizvoda životinjskog porijekla.

Član 60

Veterinarsko-zdravstvene preglede i kontrolu utovara, istovara ili pretovara pošiljaka životinja i proizvoda životinjskog porijekla namijenjenih Vojsci Federacije, obavlja vojni veterinarski inspektor Vojske Federacije (u daljem tekstu: vojni veterinarski inspektor).

Iznimno od odredbe stava 1. ovog člana veterinarsko- zdravstvene preglede može, prema ovlašćenju veterinarske službe Vojske Federacije, obavljati i nadležna veterinarska organizacija.

Član 61

Službena lica policijskih uprava, u granicama svojih nadležnosti, kontrolišu da li držaoci životinja i proizvoda životinjskog porijekla imaju pasoš, potvrdu ili drugu propisanu ispravu za pošiljke koje otpremaju prevoznim sredstvom ili za životinje koje se kreću.

Ako se pri kontroli utvrdi da držaoci životinja i proizvoda životinjskog porijekla iz stava 1. ovog člana nemaju pasoš, odnosno potvrdu ili drugu propisanu ispravu ili da životinje i proizvodi životinjskog porijekla potiču iz ugroženog područja, službena lica policijskih uprava takve će pošiljke zadržati i o tome odmah obavijestiti najbliže kantonalno ministarstvo ili nadležnu veterinarsku organizaciju.

c) Veterinarsko-zdravstveni pregledi i kontrola u prometu preko teritorije Federacije

Član 62

Uvoz, izvoz i provoz pošiljki životinja, proizvoda životinjskog porijekla i drugih pošiljki (roba) koje sadrže sastojke životinjskog porijekla; sjemena za umjetno osjemenjivanje, oplođenih jajnih ćelija, jaja za nasad, hrane za životinje, uključujući i poljoprivredno-prehrambene proizvode i prostirku, sirovine i aditive koji služe za proizvodnju hrane za životinje, pošiljki veterinarskih lijekova i veterinarsko- medicinskih sredstava, te drugih predmeta kojima se može prenositi zarazna bolest ili ugroziti zdravlje ljudi i životinja, dopušteni su samo na određenim graničnim prijelazima (u daljem tekstu: granični veterinarski prijelazi).

Veterinarsko-zdravstvene preglede i kontrolu na graničnim veterinarskim prijelazima obavlja federalni granični veterinarski inspektor u za to predviđenoj graničnoj veterinarskoj stanici.

Veterinarsko-zdravstveni pregled i kontrola iz stava 2. ovog člana primjenjuje se na životinje i proizvode životinjskog porijekla radi zaštite zdravlja ljudi i životinja, te kontrola objekata, robe ili prijevoznih sredstava koji mogu biti prenosnici zaraznih bolesti životinja.

U veterinarsko-zdravstvenu kontrolu iz stava 3. ovog člana može se uključiti i kontrola koja se odnosi na kvalitet i kontrolu radi očuvanja ugroženih vrsta životinja.

Uvjete za uvoz sjemena za umjetno osjemenjivanje životinja i oplođenih jajnih ćelija i njihovom korišćenju u stočarstvu propisuje federalni ministar.

Granične prijelaze iz stava 1. ovog člana, na prijedlog Vlade Federacije, određuje nadležna institucija Bosne i Hercegovine.

Član 63

Kopitari i papkari moraju biti pojedinačno i trajno označeni oznakama propisanim ovim zakonom, a kontejneri, palete, paketi i stokinete sa proizvodima životinjskog porijekla, ili spremnici sa živom ribom i ambalaža sa utovarenim žabama, puževima, rakovima, pijavicama i mekušcima, moraju biti označeni, na osnovu ovog zakona, propisanom etiketom sa otisnutim pečatom nadležne veterinarske inspekcije i veterinarskim kontrolnim brojem odobrenog objekta u kojem su proizvedeni, pakirani ili iz kojeg su otpremljeni.

Pošiljke iz stava 1. ovog člana podliježu obaveznom veterinarsko-zdravstvenom pregledu i kontroli federalnog graničnog veterinarskog inspektora na graničnom prijelazu.

Kada se radi o pojavi opasne zarazne bolesti u nekoj zemlji, veterinarsko-zdravstvenoj kontroli podliježe i prtljaga putnika i prtljaga lica prevoznog sredstva, koja se unosi iz te zemlje.

U slučaju iz stava 3. ovog člana putnici i lica prijevoznog sredstva dužni su svoju robu prijaviti federalnom graničnom veterinarskom

inspektoru da bi se proveo postupak veterinarsko-zdravstvene kontrole.

Član 64

Pravna lica pomorskog i riječnog prometa, plovidbeni agenti, granične željezničke stanice, prijevoznici ili korisnici robe iz člana 62. stav 1. ovog zakona, moraju federalnom graničnom veterinarskom inspektoru podnijeti zahtjev na propisanom obrascu za veterinarsko-zdravstvenu kontrolu pošiljke odmah nakon njenog prispijeća na granični prijelaz.

Pri uvozu, izvozu i provozu pošiljki iz člana 62. stav 1. ovog zakona, pošiljku mora pratiti propisana međunarodna svjedodžba o zdravlju, odnosno zdravstvenoj ispravnosti pošiljke (u daljem tekstu: veterinarski certifikat), koja sadrži podatke o porijeklu, identitetu, odredištu, prijevoznom sredstvu i zdravlju životinja, odnosno o zdravstvenoj ispravnosti proizvoda životinjskog porijekla, ako međunarodnim ugovorom nije drugačije određeno.

Veterinarski certifikat iz stava 2. ovog člana mora biti izvoran i sačinjen na dan otpreme pošiljke za jednu vrstu životinja i proizvoda životinjskog porijekla, za jednog primaoca i ovjeren na propisan način, označen serijskim brojem, obavezno napisan na jednom od službenih jezika u Federaciji, i na jeziku zemlje porijekla, odnosno na jeziku zemlje krajnjeg odredišta pošiljke, a za pošiljke u provozu može biti napisan i na engleskom i drugim jezicima službeno prihvaćenim u međunarodnom prometu.

Iznimno od odredbe stava 3. ovog člana može se koristiti ovjerena i označena kopija izvornog veterinarskog certifikata kada se pošiljka, u cijelosti ili u dijelovima, upućuje iz carinskog ili drugog skladišta gdje je bila privremeno uskladištena, pod nadzorom federalnog graničnog veterinarskog inspektora i carinskim nadzorom.

Obrazac zahtjeva iz stava 1. ovog člana propisuje federalni ministar.

Član 65

Uvezene pošiljke životinja, proizvoda životinjskog porijekla i druge pošiljke roba koje sadrže sastojke životinjskog porijekla, pošiljke

sjemena za umjetno osjemenjivanje, oplođenih jajnih ćelija, jaja za nasad, hrane za životinje, uključujući i poljoprivredno-prehrambene proizvode i prostirku, sirovina i aditiva koji služe za proizvodnju hrane za životinje, podliježu pri utovaru, istovaru ili pretovaru obaveznom veterinarsko-zdravstvenom pregledu i kontroli.

Obaveznom veterinarsko-zdravstvenom pregledu i kontroli pri utovaru, istovaru ili pretovaru podliježu i pošiljke iz stava 1. ovog člana koje se izvoze ili provoze.

Za utovarenu pošiljku iz stava 2. ovog člana veterinarski certifikat izdaje nadležni veterinarski inspektor koji je obavio pregled.

Odredbe čl. 54. i 55. ovog zakona, primjenjuju se pri izvozu i uvozu pošiljki iz st. 1. i 2. ovog člana.

Način utovara, istovara i pretovara pošiljaka iz st. 1. i 2. ovog člana i obrazac veterinarskog certifikata iz stava 3. ovog člana propisuje federalni ministar.

Član 66

Pošiljke iz člana 62. stav 1. ovog zakona, namijenjene izvozu, uvozu i provozu, na graničnim prijelazima u slučaju potrebe, pretovaruju se i skladište pod veterinarsko- zdravstvenom kontrolom federalnog graničnog veterinarskog inspektora.

Za pošiljke iz stava 1. ovog člana federalni granični veterinarski inspektor ovjerava veterinarski certifikat izdat pri utovaru pošiljke, navodeći razloge pretovara i uskladištenja, vrijeme i uvjete uskladištenja, te oznake prijevoznog sredstva.

Objekti za smještaj životinja i proizvoda životinjskog porijekla na graničnim prijelazima, moraju zadovoljiti uvjete koje propisuje federalni ministar.

Član 67

Pošiljke životinja, životinjskih proizvoda i druge pošiljke roba koje sadrže sastojke životinjskog porijekla, pošiljke sjemena za umjetno osjemenjivanje životinja, oplođenih jajnih ćelija, jaja za nasad, hranu za životinje, sirovine i aditive koji služe za proizvodnju hrane za životinje, te predmete kojima se može prenositi zarazna bolest ili

ugroziti zdravlje, mogu se uvoziti i provoziti na osnovu rješenja Federalnog ministarstva kojim se utvrđuje da ne postoje veterinarsko-zdravstvene smetnje za uvoz i provoz tih pošiljki, u skladu s odredbama ovog zakona.

Neće se dopustiti uvoz i provoz pošiljki iz stava 1. ovog člana ako u zemlji izvoznici ili zemljama kroz koje se pošiljka provozi postoji zarazna bolest, odnosno ako postoji opasnost da se zarazna bolest unese u Federaciju.

Neće se dopustiti uvoz proizvoda životinjskog porijekla namijenjenih ljudskoj ishrani iz stava. 1. ovog člana, ukoliko nisu proizvedeni u izvoznim objektima ili objektima koje, uz saglasnost nadležnih organa države porijekla, u posebnom postupku odobrava federalni ministar.

Rješenjem iz stava 1. ovog člana može se obavezati uvoznik da se naknadno podvrgne određenim laboratorijskim i dijagnostičkim ispitivanjima i da drži u karantinu pošiljke životinja, odnosno privremeno uskladišti i podvrgne laboratorijskim ispitivanjima pošiljke proizvoda životinjskog porijekla, druge pošiljke robe sa sastojcima životinjskog porijekla, hranu za životinje, sirovine i aditive koji služe za proizvodnju hrane za životinje i predmete kojima se može prenijeti zarazna bolest ili ugroziti zdravlje, te narediti i druge mjere.

Za uvezene pošiljke i pošiljke u provozu iz stava 1. ovog člana, federalni granični veterinarski inspektor izdaje potvrdu na propisanom obrascu i zahtijeva izvještaj o prispijeću pošiljke na odredište ili na izlazni granični prijelaz.

Mjesto privremenog uskladištenja za provođenje karantinskih mjera, te vrstu i način ispitivanja za proizvode iz stava 3. ovog člana određuje Federalno ministarstvo.

Član 68

Uvezene životinje, osim životinja za klanje, uvoznik mora poslije uvoza držati u karantinu određenom u rješenju iz člana 68. stav 1. ovog zakona zbog obavljanja dijagnostičkih i laboratorijskih ispitivanja i utvrđivanja zdravstvenog stanja.

Mjesto i objekat karantina, na osnovu potvrde kantonalnog veterinarskog inspektora u kantonalnom ministarstvu o ispunjavanju propisanih uvjeta, te vrstu i način dijagnostičkih i laboratorijskih ispitivanja, kao i druge uvjete za držanje u karantinu, određuje Federalno ministarstvo.

Za životinje koje se uvoze radi sudjelovanja na sportskim takmičenjima, vježbama, izložbama i sajmovima, te pse i mačke koji se privremeno uvoze u pratnji držaoca životinje najduže do 30 dana, kao i za kopitare, papkare, perad i kuniće koji se uvoze radi neposrednog privođenja klanju, može se odrediti da ne moraju biti u karantinu, ako je epizootiološka situacija u zemlji izvoznici takva da ne prijeti opasnost od unošenja zaraznih bolesti životinja.

Uvjete kojima moraju udovoljavati karantinski objekti i vrijeme trajanja karantina propisuje federalni ministar.

Član 69

Carinarnica, odnosno carinska ispostava ne može obaviti carinski postupak, niti carinjenje pošiljke koja podliježe veterinarsko-zdravstvenom pregledu i kontroli, dok federalni granični veterinarski inspektor ne utvrdi zdravstveno stanje, odnosno zdravstvenu ispravnost pošiljke i odobri njen uvoz, izvoz ili provoz.

Prijevoznici koji obavljaju prijevoz željeznicom, brodom, avionom ili sredstvima cestovnog prijevoza i granična carinarnica, dužni su o svakoj prispjeloj pošiljci iz člana 67. stav 1. ovog zakona odmah izvijestiti federalnog graničnog veterinarskog inspektora.

Troškove nastale zbog primjene mjera pri uvozu, izvozu i provozu pošiljki iz člana 67. stav 1. ovog zakona, troškove karantina i produženog karantina, kao i troškove nastale primjenom mjera u karantinu, te troškove nastale zadržavanjem, vraćanjem, prenamjenom i uništavanjem pošiljke plaća uvoznik, izvoznik ili korisnik pošiljke, a iznos troškova utvrđuje se ugovorom između korisnika i davaoca usluga.

Član 70

Za pošiljke proizvoda životinjskog porijekla i drugih roba koje u svom sastavu sadrže životinjske sastojke minimum do 2% za pošiljke hrane za životinje, sirovine i aditive što služe za proizvodnju hrane za životinje, veterinarske lijekove i predmete kojima se mogu prenositi zarazne bolesti ili ugroziti zdravlje ljudi i životinja, koje se uvoze u slobodne zone ili se privremeno skladište u carinska, konsignacijska i druga skladišta za neocarinjenu robu u Federaciji, primjenjuju se odredbe ovog zakona.

Robe iz stava 1. ovog člana nalaze se pod nadzorom federalnog graničnog veterinarskog inspektora.

Proizvodi iz stava 1. ovog člana u slobodnim zonama pakuju se, prerađuju i dorađuju pod veterinarsko-zdravstvenom kontrolom i nadzorom federalnog graničnog veterinarskog inspektora.

Troškovi izlaska federalnog graničnog veterinarskog inspektora radi pregleda pošiljki kod utovara i istovara u skladištu i drugom mjestu uskladištenja iz stava 1. ovog člana, izvan mjesta u kojem je sjedište granične veterinarske inspekcije, naplaćuju se od podnosioca zahtjeva u iznosu koji određuje federalni ministar.

Objekti u slobodnim zonama i konsignacijska skladišta iz stava 1. ovog člana moraju udovoljavati uvjetima propisanim u čl. 19. i 25. ovog zakona.

Član 71

Službena lica policijskih uprava i carinarnica, u granicama svojih nadležnosti, spriječavat će nedopušteni prijelaz pošiljki iz člana 67. stav 1. ovog zakona izvan određenih graničnih prijelaza.

Pošiljke iz člana 67. stav 1. ovog zakona, te kopitare i papkare koji izvan određenog graničnog prijelaza pređu na teritoriju Federacije, službena lica iz stava 1. ovog člana odmah će predati kantonalnom ministarstvu na čijem su području pošiljke otkrivene ili uhvaćene.

S pošiljkama i životinjama iz st. 1. i 2. ovog člana postupat će se u skladu s odredbama ovog zakona, ako međunarodnim ugovorom nije drugačije određeno.

d) Pregled životinja za klanje i proizvoda životinjskog porijekla namijenjenih ishrani ljudi

Član 72

Korisnik klaonice obavezan je prijaviti klanje životinja veterinarskoj organizaciji najkasnije 24 sata prije početka klanja, osim u slučaju klanja iz nužde koje se obavlja izvan klaonice.

Veterinarsko-zdravstenom pregledu poslije klanja životinja iz člana 2. tačka 2. ovog zakona, a divljači nakon odstrijela, podliježu njihovi trupovi, meso i organi.

Ovlaštenik prava lova obavezan je odstrijeljenu divljač prijaviti veterinarskoj organizaciji u roku od 12 sati nakon odstrjela radi obavljanja pregleda i kontrole iz stava 3. ovog člana.

Pregled i kontrola iz stava 3. ovog člana uključuje i proizvode od mesa, mlijeko, jaja, med, ribe, rakove, školjke, puževe i žabe, te proizvode od mlijeka, jaja, meda, riba, rakova, školjki, puževa i žaba u proizvodnji, uskladištenju i prometu.

Veterinarsko-zdravstvenim pregledom iz st. 1., 3. i 5. ovog člana utvrđuje se higijenska i zdravstvena ispravnost proizvoda životinjskog porijekla namijenjenih ishrani ljudi koji se potom obilježavaju na propisani način.

Pregledu iz stava 3. ovog člana podliježu i objekti iz člana 19. stav 1. ovog zakona, te sirovine, aditivi, dodatni sastojci, materijali za pakovanje i ostali pomoćni materijali koji se koriste u proizvodnji ili preradi proizvoda životinjskog porijekla, namijenjenih ishrani ljudi putem javne potrošnje.

Pregled iz st. 1., 3. i 5. ovog člana uključuje i laboratorijske pretrage na rezidue, te ostale zagađivače biološkog, hemijskog i radiološkog porijekla, štetne za ljudsko zdravlje.

Pregled iz st. 1., 3., 5. i 8. ovog člana uključuje i kontrolu koja se odnosi na kvalitet, kao i tehničke normative i druge propise, ukoliko je to posebnim zakonom propisano.

O pregledu iz ovog člana veterinarska organizacija vodi službenu evidenciju.

Član 73

Veterinarsko-zdravstvenom pregledu iz člana 72. ovog zakona ne podliježe klanje ovaca, koza, peradi, kunića i uzgojene divljači kada te životinje ne pokazuju znakove poremećenog zdravlja i kada je meso porijeklom od navedenih vrsta životinja, kao i proizvodi od mesa dobiveni njegovom obradom i preradom, namijenjeno potrošnji u vlastitom domaćinstvu.

Klanje kopitara, goveda, bivola i svinja bez obzira pokazuju li ili ne pokazuju znakove poremećenog zdravlja, kada je meso porijeklom od navedenih vrsta životinja namijenjeno potrošnji u vlastitom domaćinstvu, podliježe veterinarsko-zdravstvenom pregledu iz člana 73. ovog zakona.

Veterinarsko-zdravstvenom pregledu iz člana 72. ovog zakona ne podliježe obrada mlijeka i proizvodnja proizvoda od mlijeka, jaja i meda kada su ti proizvodi namijenjeni ishrani ljudi putem potrošnje u vlastitom domaćinstvu.

Iznimno od odredbe stava 3. ovog člana proizvodi od mlijeka, jaja i meda, namijenjeni javnoj potrošnji i prodaji na tržnicama, podliježu veterinarsko-zdravstvenom pregledu i kontroli iz člana 72. stav 5. ovog zakona.

Član 74

Klanje životinja koje pokazuju ili se sumnja da pokazuju znakove poremećaja zdravstvenog stanja, podliježu veterinarsko-zdravstvenom pregledu iz člana 72. ovog zakona u slučaju kada je njihovo meso namijenjeno potrošnji u vlastitom domaćinstvu.

U slučaju klanja iz stava 1. ovog člana, te u slučaju klanja iz nužde držalac životinje mora imati propisanu veterinarsku uputnicu za njihovu otpremu u klaonicu.

Vlasnik i korisnik klaonice obavezan je primiti na klanje bolesnu životinju ili na obradu iz nužde zaklanu životinju samo uz predočenje uputnice iz stava 2. ovog člana.

Način obavljanja veterinarsko-zdravstvenog pregleda životinja i proizvoda životinjskog porijekla namijenjenih ishrani ljudi iz čl. 72.,

73. i 74. ovog zakona, te način vođenja službene evidencije iz člana 72. stav 1. i obrasce uputnica iz stava 2. ovog člana propisuje federalni ministar.

Član 75

Klanje životinja iz člana 2. stav 1. tačka 2. ovog zakona, rasijecanje i obrada mesa, ribe, rakova, školjki, puževa i žaba, prerada mesa, ribe, mlijeka, jaja, meda i ostalih proizvoda životinjskog porijekla namijenjenih ishrani ljudi putem javne potrošnje, hlađenje, zamrzavanje, uskladištenje i promet navedenih proizvoda, dopušteno je samo u objektima iz člana 19. stav 1. ovog zakona.

Iznimno od odredbe stava 1. ovog člana, klanje životinja dopušteno je i izvan klaonice samo u slučaju klanja iz nužde koje nije moguće obaviti u klaonici.

Klanje kopitara i papkara oboljelih od bolesti zbog kojih klanje nije zabranjeno, dopušteno je samo u klaonici, bez obzira da li je njihovo meso namijenjeno javnoj potrošnji ili potrošnji u vlastitom domaćinstvu.

Član 76

Životinje, proizvodi životinjskog porijekla, meso, te druge sirovine, aditivi i dodatni sastojci koji služe u proizvodnji proizvoda životinjskog porijekla namijenjeni ishrani ljudi, koji su nakon propisanog veterinarsko-zdravstvenog pregleda i kontrole, utvrđeni zdravstveno ili higijenski neispravnim, moraju se na propisan način obilježiti, zaplijeniti i neškodljivo ukloniti, odnosno podvrći postupku utilizacije.

Član 77

Držaoci životinja, veterinarski zaposlenici, te proizvođači proizvoda životinjskog porijekla moraju se pridržavati propisanih preventivnih mjera i određenih rokova karence prilikom upotrebe lijekova i drugih materija koje se mogu prenijeti na proizvode životinjskog porijekla kako bi se spriječila pojava nedopuštenih rezidua.

Proizvodi životinjskog porijekla namijenjeni ishrani ljudi, koji sadrže ili sadrže u količinama većim od dopuštenih, rezidue i druge

zagađivače škodljive po ljudsko zdravlje, ne smiju se stavljati u promet za javnu potrošnju.

Maksimalno dopuštene količine rezidua i drugih zagađivača u izlučevinama i tjelesnim tekućinama živih životinja, organima i tkivima zaklanih životinja i mesu, te sistem uzimanja uzoraka, laboratorijske metode i ciljna tkiva za njihovo određivanje propisuje federalni ministar.

Radi zaštite javnog zdravlja monitoring program sistematskog praćenja rezidua i drugih po ljudsko zdravlje škodljivih zagađivača, u proizvodima životinjskog porijekla koji su namijenjeni ishrani ljudi, propisuje federalni ministar.

IV - VETERINARSKA ZAŠTITA DOBROBITI ŽIVOTINJA

Član 78

Zabranjeno je zlostavljati i mučiti životinje tokom uzgoja, držanja, korištenja, radne upotrebe, ili posebnih oblika školovanja (dresure).

Svaki držalac životinja mora sa životinjom humano postupati i životinju zaštititi od patnji i bolova, te pravovremeno zatražiti veterinarsku pomoć.

Bolesnoj ili ozlijeđenoj životinji mora se, čim je moguće prije, pružiti odgovarajuća veterinarska pomoć i potrebna njega, osim ako bolest ili ozljeda nije takva da životinju treba odmah usmrtiti.

Nastambe i objekti u kojima su smještene životinje moraju biti primjerene pripadnoj vrsti i kategoriji životinja, te opremljene tako da mogu zadovoljiti biološke potrebe pripadne vrste i kategorije životinja.

Naučno-istraživački pokusi na životinjama mogu se obavljati samo u zdravstveno-medicinskim, veterinarskim, farmakološkim i drugim naučnim ustanovama, a životinje se tokom pokusa ne smiju izlagati mučenju i patnji.

Standarde za zaštitu životinja i postupak sa životinjama pri klanju ili ubijanju propisuje federalni ministar.

V - ORGANIZACIJA I PROVOĐENJE VETERINARSKE DJELATNOSTI

1. Osnivanje i organizovanje veterinarskih organizacija, veterinarskih ustanova, veterinarske službe i samostalne veterinarske prakse

Član 79

Veterinarsku djelatnost obavljaju veterinarske stanice, veterinarske klinike i veterinarske apoteke (u daljem tekstu: veterinarske organizacije), pod uvjetima i na način utvrđen ovim zakonom.

Osnivanje, organizacija, način rada i upravljanje veterinarskim organizacijama iz stava 1. ovog člana vrši se u skladu sa Zakonom o privrednim društvima ("Službene novine Federacije BiH", broj 23/99) ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

Pojedine poslove veterinarske djelatnosti obavljaju i Veterinarski institut Federacije (u daljem tekstu: Veterinarski institut Federacije) i Centar za reprodukciju u stočarstvu Federacije, veterinarski zavodi kantona i centri za reprodukciju i vještačko osjemenjivanje kantona (u daljem tekstu: veterinarske ustanove), kao i Veterinarski fakultet.

Određene poslove veterinarske djelatnosti može obavljati i veterinarska služba organizovana kod pravnog lica koje obavlja djelatnost uzgoja i proizvodnje životinja (u daljem tekstu: veterinarska služba), kao i doktori veterinarske medicine u vidu samostalne veterinarske prakse, pod uvjetima i na način propisan ovim zakonom.

Na svakom epizootiološkom području mora se osigurati zaštita zdravlja životinja, te provođenje mjera veterinarskog javnog zdravstva.

Ako na epizootiološkom području ili dijelu epizootiološkog područja nije osigurana zaštita zdravlja životinja ili provođenje mjera veterinarskog javnog zdravstva, pravno lice za obavljanje veterinarske djelatnosti dužan je osnovati kanton, odnosno, prema njegovom ovlašćenju, općina.

Član 80

Veterinarske organizacije može osnovati kanton, općina, te domaća i strana fizička i pravna lica.

Federacija je osnivač Veterinarskog instituta Federacije i Centra za reprodukciju u stočarstvu Federacije

Kanton može osnovati: vetrinarski zavod i centar za reprodukciju i vještačko osjemenjivanje.

Dva ili više kantona mogu osnovati zajednički veterinarski zavod, odnosno centar za reprodukciju i vještačko osjemenjivanje.

Veterinarsku službu, kao unutrašnju organizacionu jedinicu, u skladu sa odredbama ovog zakona, može osnovati pravno lice koje obavlja djelatnost uzgoja i proizvodnje životinja.

Član 81

Osnivač veterinarskih ustanova u vlasništvu Federacije je Parlament Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Parlament Federacije).

Osnivač veterinarskih ustanova i veterinarskih organizacija u vlasništvu kantona je zakonodavno tijelo kantona.

Osnivač veterinarskih organizacija u vlasništvu općine je općinsko vijeće.

Član 82

Veterinarska organizacija, samostalna veterinarska praksa i veterinarska služba osniva se uz prethodno mišljenje Veterinarske komore Federacije Bosne i Hercegovine.

Veterinarska ustanova, odnosno veterinarska organizacija ne može početi sa radom dok organ nadležan za poslove veterinarstva, utvrđen ovim zakonom, ne donese rješenje o ispunjavanju propisanih uvjeta u pogledu prostora, kadra i veterinarsko-tehničke opreme.

Rješenje iz stava 2. ovog člana za veterinarske ustanove u smislu člana 80. st. 2. i 4. ovog zakona donosi federalni ministar, a za veterinarske ustanove i veterinarske organizacije iz st. 3., 5., 6. i 7. istog člana kantonalni ministar.

Uvjete u pogledu prostora, kadra i veterinarsko-tehničke opreme za osnivanje veterinarskih organizacija i veterinarskih ustanova propisuje federalni ministar.

2. Upravljanje veterinarskim ustanovama

Član 83

Veterinarskom ustanovom upravlja upravni odbor.

Upravni odbor veterinarskih ustanova u vlasništvu Federacije ima pet članova i čine ga predstavnici:

1. osnivača - dva člana;

2. veterinarske ustanove - jedan član;

3. veterinarske organizacije - jedan član;

4. Federalnog ministarstva - jedan član.

Upravni odbor veterinarske ustanove u vlasništvu kantona ima tri člana i čine ga predstavnici:

1. osnivača - jedan član;

2. veterinarskih zaposlenika iz veterinarske organizacije- jedan član;

3. veterinarskih zaposlenika iz veterinarske ustanove - jedan član.

Članove upravnog odbora veterinarske ustanove iz stava 2. ovog člana imenuje i razrješava Vlada Federacije na prijedlog federalnog ministra.

Članove upravnog odbora veterinarske ustanove iz stava 3. ovog člana imenuje i razrješava vlada nadležnog kantona na prijedlog kantonalnog ministra.

Način izbora, opoziva i mandata članova upravnog odbora veterinarske ustanove uređuje se pravilima veterinarskih ustanova.

Član 84

Direktora veterinarske ustanove, čiji je osnivač Federacija, imenuje i razrješava upravni odbor uz saglasnost Vlade Federacije.

Direktora veterinarske ustanove, čiji je osnivač kanton, imenuje i razrješava upravni odbor uz saglasnost vlade kantona.

Za direktora veterinarske ustanove iz st. 1. i 2. ovog člana može se postaviti doktor veterinarske medicine koji ima položen stručni ispit i najmanje pet godina radnog staža u struci.

Član 85

Ako direktor veterinarske ustanove nije imenovan u skladu sa zakonom u roku od 60 dana od dana isteka konkursa, odluku o postavljenju vršioca dužnosti direktora donosi upravni odbor.

Vršilac dužnosti direktora postavlja se najduže na period od šest mjeseci.

Vršilac dužnosti direktora ima sva prava i obaveze direktora.

Član 86

Upravni odbor može razriješiti direktora i prije isteka mandata za koji je imenovan ako:

1. direktor to lično zahtijeva;

2. nastane neki od razloga koji prema posebnim propisima ili propisima kojima se uređuje radni odnos dovede do prestanka radnog odnosa;

3. u svom radu krši propise i opće akte veterinarske ustanove, ili ne izvršava odluke upravnog odbora, ili postupa suprotno njima;

4. u drugim slučajevima propisanim zakonom i statutom veterinarske ustanove.

Isto lice može biti ponovo imenovano za direktora veterinarske ustanove.

Član 87

Veterinarskoj organizaciji privremeno se zabranjuje rad ako nadležni veterinarski inspektor utvrdi:

1. povrede zakonitosti u radu koje utiču da uvjeti pružanja veterinarske zaštite nisu u skladu sa odredbama ovog zakona i aktima donesenim na osnovu zakona;

2. bitne povrede pravila kodeksa veterinarske etike;

3. bitne propuste u liječenju i drugim mjerama veterinarske zaštite.

Ukoliko veterinarska organizacija u propisanom roku ne otkloni utvrđene nedostatke izriče joj se mjera zabrane rada.

Veterinarskoj organizaciji zabranjuje se rad i kada su povrede iz stava 1. ovog člana dovele do ozbiljnijih posljedica po zdravlje i život

građana, odnosno životinja u kom slučaju se ne može veterinarskoj organizaciji ostaviti rok za otklanjanje tih nedostataka.

Član 88

Veterinarska organizacija prestaje sa radom:

1. odlukom osnivača;

2. ako ne ispunjava zakonom propisane uvjete za obavljanje djelatnosti;

3. odlukom nadležnog organa;

4. u drugim slučajevima predviđenim zakonom.

3. Akti veterinarskih ustanova

Član 89

Akti veterinarskih ustanova su pravila i drugi opći akti.

Pravila su osnovni opći akt veterinarske ustanove kojim se uređuje:

1. organizacija i djelatnost veterinarske ustanove;

2. način na koji direktor donosi odluke u vezi sa poslovanjem u veterinarskoj ustanovi;

3. druga pitanja vezana za organizaciju i način funkcionisanja veterinarske ustanove.

Pravila veterinarske ustanove podliježu obaveznoj saglasnosti osnivača.

Član 90

Na ostala pitanja u vezi sa organizacijom, načinom rada i funkcionisanjem veterinarskih ustanova primjenjuju se propisi koji se odnose na javne ustanove.

4. Djelatnost veterinarskih ustanova i veterinarskih organizacija

a) Veterinarska stanica

Član 91

Veterinarske stanice obavljaju, u okviru svoje djelatnosti ambulantno, u kućnim posjetama i u privrednim objektima, ove poslove:

1. utvrđuju da li postoji sumnja u zaraznu bolest;

2. provode odgovarajuće veterinarsko-zdravstvene mjere radi sprječavanja širenja zarazne bolesti koje je držalac životinje dužan odmah izvršiti;

3 u slučaju sumnje u zaraznu bolest uzimaju se odgovarajući dijagnostički materijali i dostavljaju se na pretragu u Veterinarski institut Federacije ili u veterinarski zavod kantona ili u druge laboratorije iz člana 39. ovog zakona;

4. provode propisana preventivna cijepljenja, propisane dijagnostičke i druge pretrage radi zaštite zdravlja životinja i ljudi, te mjere za otkrivanje, sprječavanje, suzbijanje i iskorjenjivanje zaraznih bolesti i zoonoza;

5. provode preventivna cijepljenja, dijagnostička ispitivanja i laboratorijske pretrage radi zaštite zdravlja životinja;

6. obavljaju preglede oboljelih životinja i sekciju lešina, ispitivanja uzroka oboljenja ili uginuća životinja, osnovna laboratorijska ispitivanja, te promatranje životinja;

7. otkrivaju i prijavljuju pojavu zarazne bolesti ili sumnju u pojavu zarazne bolesti;

8. liječe oboljele životinje, obavljaju hirurške, porodiljske i druge veterinarske zahvate na životinjama;

9. liječe neplodnost i provode umjetno osjemenjivanje životinja i prenos oplođenih jajnih stanica (embriotransfer);

10. provode mjere veterinarske zaštite okoline radi sprječavanja širenja i suzbijanja zaraznih bolesti životinja (dezinfekcija, dezinsekcija i deratizacija i radiološka dekontaminacija) i zoonoza;

11. vode propisanu evidenciju i dokumentaciju;

12. izdaju pasoše za životinje i druge potvrde kada je to ovim zakonom određeno;

13. provode veterinarsko-stočarsko podučavanje u pogledu očuvanja i unapređenja zdravlja i reprodukcije životinja;

14. organizuju i provode označavanje životinja u skladu sa ovim zakonom i vode propisanu evidenciju i registar označenih životinja;

15. vrše uvoz i izvoz, promet na veliko i malo veterinarskih lijekova, vakcina, seruma i dijagnostičkog materijala, veterinarske, medicinske opreme i instrumenata u skladu sa Zakonom o lijekovima koji se upotrebljavaju u veterinarstvu ("Službene novine Federacije BiH", broj 15/98) (u daljem tekstu: Zakon o lijekovima), sredstava za dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju i radiološku dekontaminaciju opreme i sredstava za unapređenje stočarstva, stočne hrane i dodataka stočnoj hrani, aditiva, živih životinja i jajnih ćelija, sredstava i opreme za kućne ljubimce, egzotiku i akvaristiku;

16. organizuju uzgoj i proizvodnju životinja, mesa, mlijeka, jaja i drugih proizvoda životinjskog porijekla;

17. obavljaju propisane veterinarsko-zdravstvene preglede živih životinja, životinja namijenjenih za klanje, pregled mesa i organa zaklanih životinja, namirnica životinjskog porijekla u unutrašnjem prometu, proizvodnji i skladištenju;

18. obavljaju i sve druge poslove iz veterinarske djelatnosti određene statutom u skladu s ovim zakonom.

U samostalnoj veterinarskoj praksi mogu se obavljati poslovi iz stava 1. ovog člana, osim poslova utvrđenih u stavu 1. tač. 4, 10., 12., 14., 15., 16. i 17. ovog člana.

Veterinarska stanica iz stava 2. ovog člana mora osigurati obavljanje poslova iz svoje djelatnosti tokom cijelog dana i noći i ispuniti posebne uvjete za rad koje propisuje federalni ministar.

Član 92

Uvjete obavljanja poslova iz člana 91. ovog zakona propisuje federalni ministar, uz prethodno pribavljeno mišljenje Veterinarske komore.

Osnivač veterinarske organizacije dužan je prije registracije kod nadležnog suda pribaviti rješenje kantonalnog ministarstva o ispunjavanju uvjeta iz stava 1. ovog člana.

Na rješenje iz stava 2. ovog člana može se uputiti žalba Federalnom ministarstvu u roku od 15 dana od dana prijema rješenja.

U rješenju iz stava 2. ovog člana navode se poslovi iz člana 91. stav 1. ovog zakona za koje osnivač ispunjava uvjete.

b) Veterinarska klinika

Član 93

Veterinarska klinika, u okviru svoje djelatnosti, obavlja stacionarno liječenje i njegu bolesnih i ozlijeđenih životinja.

Veterinarska klinika pored poslova iz člana 91. ovog zakona obavlja sljedeće poslove:

1. pregled oboljelih životinja i ispituje uzrok oboljenja;

2. liječenje oboljelih životinja, te hirurške, porodiljske i druge veterinarske zahvate;

3. liječenje neplodnosti;

4. umjetno osjemenjivanje životinja i embriotransfer;

5. savjetovanje držalaca životinja zbog očuvanja zdravlja životinja;

6. vođenje propisanih evidencija i dokumentacija;

7. iz djelokruga svoga rada izdaje pasoše za životinje;

8. druge poslove određene statutom u skladu sa odredbama ovog zakona.

c) Veterinarska apoteka

Član 94

Veterinarska apoteka vrši snabdijevanje veterinarskih organizacija i držalaca životinja veterinarskim lijekovima, veterinarsko-medicinskim sredstvima, sredstvima za njegu i zaštitu životinja, veterinarskim i medicinskim instrumentima, opremom, hranom za životinje i sredstvima za dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju.

Veterinarska apoteka osniva se u skladu sa Zakonom o lijekovima.

5.Veterinarske ustanove

a) Veterinarski institut Federacije

Član 95

Veterinarski institut Federacije obavlja sljedeće poslove:

1. superanalize i vrši poslove referens laboratorije;

2. obavlja terensku i laboratorijsku dijagnostiku zaraznih, parazitskih i drugih bolesti životinja;

3. prati, analizira i proučava stanje u pogledu pojava, kretanja, suzbijanja i iskorjenjivanja zaraznih, parazitskih i drugih bolesti životinja;

4. planira i predlaže preventivna cijepljenja, te dijagnostičke pretrage životinja;

5. planira i predlaže mjere dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije radi sprječavanja širenja i suzbijanja zaraznih bolesti životinja;

6. istražuje načine zaštite od zoonoza;

7. istražuje, unapređuje i primjenjuje metode otkrivanja, suzbijanja i preveniranja zaraznih, parazitskih i drugih bolesti kod životinja;

8. istražuje, unapređuje, priprema i primjenjuje biološka i farmaceutska sredstva za dijagnostiku, profilaksu i terapiju;

9. obavlja laboratorijske pretrage proizvoda životinjskog porijekla radi utvrđivanja njihove zdravstvene ili higijenske ispravnosti;

10. istražuje, unapređuje i primjenjuje metode otkrivanja, suzbijanja i prevencije zaraznih, parazitskih i drugih bolesti životinja;

11. istražuje, unapređuje, priprema i primjenjuje nova imunobiološka sredstva za zaštitu zdravlja životinja;

12. prati, analizira i ocjenjuje uticaj okoline na zdravstveno stanje životinja;

13. istražuje zoohigijenske uslove u objektima za uzgoj i stočarsku proizvodnju;

14. obavlja laboratorijske pretrage proizvoda životinjskog porijekla i vode;

15. obavlja laboratorijske pretrage na rezidue i druge biološki aktivne materije u životinjama, mesu i ostalim namirnicama životinjskog porijekla;

16. obavlja kontrolu radioaktivnih materija na i u životinjama, mesu i proizvodima životinjskog porijekla, hrani i vodi za životinje;

17. obavlja toksikološke pretrage životinja, proizvoda životinjskog porijekla, hrane i vode za životinje;

18. obavlja ispitivanja i kontrolu kvaliteta lijekova za upotrebu u veterinarstvu, u proizvodnji i prometu;

19. istražuje, unapređuje i primjenjuje razvojne metode tehnologije i kontrole u vezi sa pregledom životinja i proizvoda životinjskog porijekla, hrane za životinje i lijekova za upotrebu u veterinarstvu;

20. istražuje, unapređuje i pruža stručnu pomoć u vezi sa inspekcijom životinja, inspekcijom proizvoda životinjskog porijekla i hrane za životinje;

21. pruža stručnu pomoć veterinarskim organizacijama i držaocima životinja, te proizvođačima namirnica životinjskog porijekla, hrane za životinje i lijekova za upotrebu u veterinarstvu;

22. obavlja i druge poslove u skladu s ovim zakonom.

b) Centar za reprodukciju u stočarstvu Federacije

Član 96

Centar za reprodukciju Federacije vrši sljedeće poslove:

1. proizvodi uzgojno valjane životinje;

2. proizvodi, priprema, skladišti i stavlja u promet sjeme za umjetno osjemenjivanje životinja i oplođene jajne ćelije;

3. obavlja prijenos oplođenih jajnih ćelija (embriotransfer);

4. obavlja poslove uvoza i izvoza sjemena za umjetno osjemenjivanje životinja i oplođenih jajnih ćelija;

5. obavlja reprodukcijsko testiranje rasplodnjaka;

6. obavlja umjetno osjemenjivanje životinja;

7. organizuje provođenje umjetnog osjemenjivanja životinja na određenom području ili provodi umjetno osjemenjivanje životinja prema nalogu i posebnom ovlaštenju Federalnog ministarstva;

8. provodi umjetno osjemenjivanje životinja na određenom području putem posebno organizovane službe za reprodukciju;

9. pruža stručnu pomoć u provođenju umjetnog osjemenjivanja i suzbijanja neplodnosti životinja;

10. obavlja poslove kontrole i zaštite zdravlja vlastitih životinja i njihove reprodukcijske sposobnosti;

11. obavlja poslove kontrole, laboratorijske dijagnostike i analize sjemena za umjetno osjemenjivanje i oplođenih jajnih ćelija;

12. provodi stručno obrazovanje doktora veterinarske medicine i veterinarskih zaposlenika, te uzgajivača životinja za umjetno osjemenjivanje i reprodukciju životinja;

13. provodi informatičku obradu i analizu podataka iz područja reprodukcije životinja;

14. prati, proučava i naučno istražuje pitanja u vezi sa razmnožavanjem i genetikom kod životinja;

15. obavlja i druge poslove utvrđene statutom u vezi sa unapređenjem veterinarstva i stočarstva.

Uvjete i način vršenja poslova iz stava 1. ovog člana propisuje federalni ministar.

c) Veterinarski zavodi kantona

Član 97

Veterinarski zavodi kantona obavljaju sljedeće poslove:

1. prate, analiziraju i proučavaju stanje u pogledu pojave, kretanja, suzbijanja i iskorjenjivanja zaraznih, parazitskih i drugih bolesti kod životinja i zoonoza;

2. obavljaju terensku i laboratorijsku dijagnostiku zaraznih, parazitskih i drugih bolesti kod životinja i zoonoza;

3. prate i analiziraju preventivna i zaštitna cijepljenja i dijagnostička ispitivanja životinja;

4. planiraju i organizuju mjere dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije radi sprječavanja širenja, suzbijanja i iskorjenjivanja zaraznih bolesti kod životinja;

5. obavljaju laboratorijske pretrage proizvoda životinjskog porijekla i vode radi utvrđivanja zdravstvene ili higijenske ispravnosti i

kvaliteta;

6. prate, analiziraju i ocjenjuju uticaj okoline na zdravstveno stanje životinja;

7. obavljaju laboratorijske pretrage rezidua i drugih biološki aktivnih materija u životinjama, proizvodima životinjskog porijekla, hrani za životinje i vodi;

8. obavljaju ispitivanja radioaktivnih materija na i u životinjama, u proizvodima životinjskog porijekla i u hrani za životinje i vodi;

9. obavljaju toksikološka ispitivanja životinja, proizvoda životinjskog porijekla i hrane za životinje;

10. pružaju stručnu pomoć veterinarskim organizacijama i proizvođačima proizvoda životinjskog porijekla i hrane za životinje;

11. obavljaju i druge poslove u skladu sa ovim zakonom.

d) Centri za reprodukciju i umjetno osjemenjavanje kantona

Član 98

Centri za reprodukciju i umjetno osjemenjavanje kantona obavljaju sljedeće poslove:

1. proizvode uzgojno valjane životinje;

2. proizvode, pripremaju, uskladištavaju i stavljaju u promet sjeme za umjetno osjemenjivanje životinja i oplođene jajne ćelije;

3. obavljaju prenos oplođenih jajnih ćelija (embriotransfer);

4. obavljaju poslove uvoza i izvoza sjemena za umjetno osjemenjivanje životinja i oplođenih jajnih ćelija;

5. obavljaju reprodukcijsko testiranje rasplodnjaka;

6. obavljaju umjetno osjemenjivanje životinja;

7. organizuju provođenje umjetnog osjemenjivanja životinja na određenom području ili provode umjetno osjemenjivanje životinja prema nalogu i posebnom ovlaštenju Federalnog ministarstva;

8. provode umjetno osjemenjivanje životinja na određenom području putem posebno organizovane službe za reprodukciju;

9. pružaju stručnu pomoć u provođenju umjetnog osjemenjivanja i suzbijanja neplodnosti životinja;

10. obavljaju poslove kontrole i zaštite zdravlja vlastitih životinja i njihove reprodukcijske sposobnosti;

11. obavljaju poslove kontrole, laboratorijske dijagnostike i analize sjemena za umjetno osjemenjivanje i oplođenih jajnih ćelija;

12. provode stručno obrazovanje doktora veterinarske medicine i veterinarskih zaposlenika, te uzgajivača životinja za umjetno osjemenjivanje i reprodukciju životinja;

13. provode informatičku obradu i analizu podataka iz područja reprodukcije životinja;

14. prate, proučavaju i naučno istražuje pitanja u vezi sa razmnožavanjem i genetikom kod životinja;

15. obavljaju i druge poslove utvrđene statutom u vezi sa unapređenjem veterinarstva i stočarstva.

Uslove i način vršenja poslova iz stava 1. ovog člana propisuje federalni ministar.

e) Veterinarski fakultet

Član 99

Veterinarski fakultet u skladu sa pravilima fakulteta, a u cilju naučno-obrazovnog rada, obavlja sljedeće poslove :

1. kliničku i laboratorijsku dijagnostiku bolesti kod životinja;

2 kliničko liječenje životinja;

3. patoanatomske i patohistološke sekcije i pretrage lešina i životinjskih organa;

4. hemijske, histološke, biološke, histohemijske, citološke, mikrobiološke, neurološke, parazitološke, radijacijske, radio-hemijske i druge analize organa životinja, krvi, krvnog seruma, izlučevina životinja, hrane za životinje, proizvoda životinjskog porijekla, drugih bioloških supstrata, tla, vode i zraka, te daje o tome stručna mišljenja;

5. istraživanja i proizvodnju farmaceutskih i bioloških sredstava za liječenje životinja i suzbijanje bolesti kod životinja;

6. ocjenjivanje zdravstvene ispravnosti i kvaliteta proizvoda životinjskog porijekla i o tome daje stručne ocjene i mišljenja;

7. vještačenja i izradu ekspertiza iz područja veterinarstva i stočarske proizvodnje za potrebe zainteresiranih pravnih i fizičkih lica;

8. poslove iz člana 95. stav 1. tač. 1., 8., 11., 18., 19. i 21. ovog zakona.

6. Samostalna veterinarska praksa

Član 100

Samostalnu veterinarsku praksu mogu obavljati fizička lica, pod uvjetima i na način propisan ovim zakonom.

Podaci o samostalnoj veterinarskoj praksi upisuju se u registar koji vodi kantonalno ministarstvo.

Obrazac i način vođenja registra iz stava 2. ovog člana propisuje federalni ministar.

Član 101

Samostalnu veterinarsku praksu može samostalno obavljati doktor veterinarske medicine pod sljedećim uslovima:

1. da je državljanin Bosne i Hercegovine;

2. da ima najmanje tri godine radnog iskustva u struci;

3. da ima položen stručni ispit za doktore veterinarske medicine u skladu sa odredbama ovog zakona;

4. da ima potpunu poslovnu sposobnost;

5. da mu pravosnažnom sudskom presudom ili odlukom drugog nadležnog organa nije izrečena mjera sigurnosti ili zaštitna mjera zabrane obavljanja poslova veterinarske djelatnosti dok ta mjera traje ;

6. da nije u radnom odnosu, odnosno da ne obavlja drugu samostalnu djelatnost ;

7. da ima odobrenje za samostalan rad (licencu) Veterinarske komore;

8. da raspolaže odgovarajućim prostorom i veterinarsko- tehničkom opremom.

Doktor veterinarske medicine može imati samo jednu samostalnu veterinarsku praksu.

Član 102

Zahtjev za obavljanje samostalne veterinarske prakse podnosi se kantonalnom ministarstvu, koje donosi rješenje za rad, nakon što utvrdi da su ispunjeni uvjeti za rad propisani ovim zakonom i Pravilima Veterinarske komore.

Doktori veterinarske medicine koji vrše samostalnu veterinarsku praksu, u njenom nazivu ističu ime i prezime, adresu, oznake djelatnosti i radno vrijeme.

U rješenju iz stava 1. ovog člana upisuju se poslovi iz člana 91. stav 2. ovog zakona koje može obavljati podnosilac zahtjeva.

Član 103

Doktori veterinarske medicine poslove samostalne veterinarske prakse obavljaju lično.

Doktori veterinarske medicine samostalnu veterinarsku praksu mogu obavljati u timu, sa jednim ili više veterinarskih zaposlenika srednje stručne spreme.

Uslove za obavljanje samostalne veterinarske prakse u pogledu prostora, kadra i veterinarsko-tehničke opreme propisuje federalni ministar.

Član 104

Doktor veterinarske medicine u obavljanju samostalne veterinarske prakse dužan je:

1. na zahtjev držaoca životinje pružiti zdravstvenu pomoć ili drugu veterinarsku uslugu u okviru registrovane djelatnosti;

2. sudjelovati, na poziv nadležnog organa uprave, u radu na sprječavanju, suzbijanju i iskorjenjivanju zaraznih bolesti;

3. voditi propisanu dokumentaciju i evidenciju;

4. davati podatke o svom radu na zahtjev nadležnog organa uprave.

Član 105

Doktori veterinarske medicine koji obavljaju samostalnu veterinarsku praksu mogu privremeno obustaviti rad zbog bolesti, vojne obaveze ili drugog opravdanog razloga. O toj činjenici dužni su obavijestiti nadležno kantonalno ministarstvo, ako su odsutni više od sedam radnih dana.

Kantonalno ministarstvo utvrdit će postoje li razlozi za privremenu obustavu rada i o tome donijeti rješenje.

Član 106

Obavljanje samostalne veterinarske prakse prestaje:

1. odjavom;

2. po sili zakona;

3. rješenjem kantonalnog ministarstva.

Rješenje o prestanku obavljanja samostalne veterinarske prakse donosi kantonalno ministarstvo u skladu sa zakonom.

Protiv rješenja iz stava 2. ovog člana može se uložiti žalba Federalnom ministarstvu u roku od 15 dana od dana prijema rješenja.

Član 107

Obavljanje samostalne veterinarske prakse po sili zakona prestaje ako lice koje ima odobrenje za rad:

1. umre;

2. ako nadležni organ utvrdi gubitak radne sposobnosti nastale usljed invalidnosti;

3. izgubi poslovnu sposobnost potpuno ili djelimično;

4. izgubi državljanstvo Bosne i Hercegovine;

5. zasnuje radni odnos, odnosno počne obavljati drugu samostalnu djelatnost;

6. bude pravosnažnom sudskom presudom osuđen na kaznu zatvora duže od tri mjeseca ili mu je izrečena zaštitna mjera zabrane obavljanja samostalne veterinarske prakse.

Rješenje o prestanku obavljanja samostalne veterinarske prakse po sili zakona donosi kantonalno ministarstvo.

Protiv rješenja iz stava 2. ovog zakona može se uložiti žalba Federalnom ministarstvu u roku od 15 dana od dana prijema rješenja.

Član 108

Kantonalno ministarstvo donosi rješenje o prestanku odobrenja za obavljanje samostalne veterinarske prakse, ako se utvrđeni nedostaci u obavljanju poslova, ne otklone u roku utvrđenom rješenjem kantonalnog veterinarskog inspektora..

Kantonalno ministarstvo može donijeti rješenje o prestanku odobrenja za obavljanje samostalne veterinarske prakse ako:

1. ne ispunjava uvjete u smislu člana 101. stav 1. tačka 7. ovog zakona;

2. ne postupi u skladu sa čl. 104. i 105. ovog zakona;

3. ima više od jedne samostalne veterinarske prakse;

4. reklamira svoj rad protivno pravilima ponašanja koje propiše Veterinarska komora;

5. po prijedlogu Veterinarske komore.

7. Veterinarska služba

Član 109

Veterinarska služba obavlja veterinarsku djelatnost u objektima i na životinjama kod pravnog lica koje obavlja djelatnost uzgoja životinja i stočarske proizvodnje.

Veterinarska služba obavlja poslove iz člana 12. i člana 91. stav 1. tač. 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. i 11. ovog zakona samo u vlastitoj proizvodnji.

Rješenje o ispunjavanju uslova za obavljanje poslova iz stava 2. ovog člana donosi kantonalno ministarstvo.

8. Izvještavanje o obavljanju poslova veterinarske djelatnosti

Član 110

Veterinarske organizacije, samostalna veterinarska praksa i veterinarska služba dužne su nadležnom kantonalnom ministarstvu podnositi izvještaje o obavljanju veterinarske djelatnosti.

Veterinarski fakultet, Veterinarski institut Federacije, Centar za reprodukciju u stočarstvu Federacije i kantonalna ministarstva dužni su Federalnom ministarstvu podnositi izvještaje o obavljanju poslova za potrebe veterinarstva utvrđenih ovim zakonom.

Sadržaj, oblik i način podnošenja izvještaja iz st. 1. i 2. ovog člana, te rokove njihovog dostavljanja propisuje federalni ministar.

9. Veterinarski zaposlenici

Član 111

Neposredne poslove veterinarstva iz člana 3. stav 1. ovog zakona obavljaju veterinarski zaposlenici: doktori veterinarske medicine, veterinarski tehničari i veterinarski bolničari, a određene specijalizovane poslove u veterinarskoj dijagnostici i analitici i stručnjaci iz ostalih struka.

Postavljanje dijagnoze, propisivanje lijeka, liječenje, hirurške, porodiljske i druge zahvate na životinjama, veterinarsko-zdravstveni pregled i kontrolu, te druge poslove veterinarskog javnog zdravstva mogu obavljati samo doktori veterinarske medicine.

Poslove tehničke prirode, umjetno osjemenjivanje, dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju, te higijeničarske i druge poslove veterinarstva koji nisu sadržani u odredbi stava 2. ovog člana, obavljaju veterinarski tehničari, prema nalogu doktora veterinarske medicine i prema pravilima struke.

Veterinarski bolničari obavljaju pomoćne poslove u veterinarstvu, prema uputstvima i pod nadzorom doktora veterinarske medicine.

Član 112

Doktori veterinarske medicine i veterinarski tehničari obavezni su nakon završenog školovanja obaviti pripravnički staž.

Pripravnički staž je organizovani oblik stručnog osposobljavanja veterinarskih zaposlenika za samostalan rad koji se obavlja pod nadzorom.

Pripravnički staž za doktora veterinarske medicine traje jednu godinu, a za veterinarske zaposlenike srednje stručne spreme šest mjeseci.

Pripravnički staž obavlja se u veterinarskim organizacijama i veterinarskim ustanovama.

Član 113

Nakon obavljenog pripravničkog staža doktori veterinarske medicine i veterinarski tehničari polažu stručni ispit pred ispitnom komisijom Federalnog ministarstva.

Stručni ispit se polaže prema programu koji se sastoji od općeg i posebnog dijela ispita.

Veterinarski zaposlenici, nakon položenog stručnog ispita, stiču odobrenje za samostalan rad i obavezno se upisuju kod Veterinarske komore u registar veterinarskih zaposlenika.

Sastav ispitne komisije, program i način polaganja stručnog ispita, te visinu troškova, kao i obrazac uvjerenja o položenom stručnom ispitu propisuje federalni ministar.

10. Veterinarska komora

Član 114

Radi očuvanja i zaštite interesa svoje profesije, zadovoljavanja svojih stručnih i ličnih potreba, osiguravanja uvjeta za organizovan nastup veterinarskih zaposlenika prema organima vlasti, udruženjima, veterinarskim ustanovama, proizvođačima i dobavljačima veterinarske opreme, kao i zaštite zdravlja životinja i ljudi, veterinarski zaposlenici obavezno su udružuju u Veterinarsku komoru kao strukovno udruženje.

Veterinarska komora ima status pravnog lica i upisuje se u registar nadležnog suda.

Veterinarska komora ima statut kojim se uređuje organizacija, djelokrug rada, upravljanje i finansiranje Veterinarske komore, članstvo u Veterinarskoj komori, prava, obaveze i odgovornosti članova Veterinarske komore i uređuju druga pitanja bitna za rad Veterinarske komore.

Na statut Veterinarske komore saglasnost daje federalni ministar.

Član 115

Veterinarska komora obavlja sljedeće poslove:

1. utvrđuje kodeks veterinarske etike i poduzima odgovarajuće mjere u slučaju njihovog kršenja;

2. vodi registar svojih članova;

3. daje mišljenje kantonalnom ministarstvu o opravdanosti izdavanja; produženja ili oduzimanja odobrenja za obavljanje poslova samostalne veterinarske prakse, te početka i prestanka rada veterinarskih organizacija;

4. daje mišljenje za rad veterinarskih zaposlenika izvan punog radnog vremena u veterinarskim organizacijama kod veterinarskih zaposlenika koji obavljaju samostalnu veterinarsku praksu u vlastitom prostoru i na vlastitoj veterinarsko-tehničkoj opremi;

5. utvrđuje minimalne i maksimalne cijene veterinarskih usluga uz pribavljeno mišljenje federalnog ministra;

6. zastupa interese svojih članova kod organa vlasti i drugih pravnih lica;

7. pruža zaštitu držaocima životinja u ostvarivanju prava, s obzirom na kvalitet, sadržaj i vrstu veterinarske usluge;

8. prema službenoj dužnosti izdaje, produžava i oduzima odobrenje za samostalan rad svojih članova (licenca);

9. sudjeluje pri utvrđivanju standarda i normativa veterinarskih usluga;

10. daje stručna mišljenja kod pripreme propisa od uticaja na razvoj veterinarske djelatnosti;

11. organizuje u saradnji sa Veterinarskim fakultetom dodatno usavršavanje veterinarskih zaposlenika;

12. brine o stručnom osposobljavanju i usavršavanju veterinarskih zaposlenika i zastupa njihove interese;

13. organizuje naučne i stručne skupove;

14. propisuje način oglašavanja i način isticanja naziva veterinarskih organizacija i samostalne veterinarske prakse;

15. daje mišljenje i prijedloge u postupku donošenja akata kojima se uređuju pitanja, uslovi i način obavljanja veterinarske djelatnosti,

16. obavlja i druge poslove u skladu sa odredbama svog statuta.

Poslovi iz stava 1. tač. 8. i 14. ovog člana obavljaju se kao javna ovlašćenja, a akti koje o tim pitanjima izdaje Veterinarska komora su javne isprave.

Odobrenje iz stava 1. tačka 8. ovog člana izdaje se na period od pet godina.

Odobrenjem za samostalan rad veterinarski zaposlenik stiče pravo da samostalno obavlja poslove u svojoj struci.

Odobrenje za samostalan rad (licenca) iz stava 3. ovog člana može se produžavati i oduzimati.

Postupak, uslove i način davanja, produžavanja i oduzimanja licence propisuje Veterinarska komora.

Član 116

Veterinarska komora donosi statut.

Statutom Veterinarske komore obavezno se utvrđuje:

1. osnivanje, djelokrug i organizacija rada;

2. organi Veterinarske komore, njihova nadležnost, način izbora i rada;

3. sadržaj, rokovi i način stručnog usavršavanja članova Veterinarske komore;

4. postupak izdavanja, obnavljanja i oduzimanja odobrenja za rad;

5. način ostvarivanja javnih ovlašćenja iz nadležnosti Veterinarske komore;

6. način obavljanja ostalih poslova iz nadležnosti Veterinarske komore.

Član 117

Protiv upravnih akata Veterinarske komore, koji se odnose na javna ovlašćenja iz člana 115. stav 1. tač. 8. i 14. ovog zakona, može se izjaviti žalba federalnom ministru u roku od 15 dana od dana prijema rješenja.

VI - NAKNADE I TROŠKOVI

a) Naknade

Član 118

Za obavljeni obavezni veterinarsko-zdravstveni pregled i izdavanje pasoša plaćaju se naknade koje utvrđuju sljedeći organi:

1. visinu naknade za obavljeni veterinarsko-zdravstveni pregled pošiljke u prometu preko teritorije Federacije određuje Vlada Federacije na prijedlog federalnog ministra i prihod je budžeta Federacije;

2. visinu naknade za ostale veterinarsko-zdravstvene preglede utvrđuje federalni ministar, uz prethodno mišljenje Veterinarske komore.

Način prikupljanja i plaćanja naknada iz stava 1. ovog člana propisuje federalni ministar.

Prihodi ostvareni prema osnovu naknada iz stava 1. tačke 2. ovog člana pripadaju veterinarskim organizacijama koje su izvršile veterinarsko-zdravstveni pregled.

Član 119

Kantonalno ministarstvo utvrđuje visinu naknade za:

1. upisivanje pasa u posebni registar;

2. neškodljivo uklanjanje lešina, nejestivih nusproizvoda životinjskog porijekla i konfiskata;

3. neškodljivo uklanjanje pasa i mačaka lutalica.

Sredstva ostvarena od naknade iz tačke 1. stav 1. ovog člana prihod su veterinarske organizacije, a sredstva ostvarena od naknada za poslove iz stav 1. tač. 2. i 3. ovog člana prihod su pravnog lica koje obavlja te poslove.

b) Troškovi

Član 120

Držalac životinja učestvuje u podmirenju troškova preventivnih cijepljenja, dijagnostičkih i drugih ispitivanja, kao i svih drugih troškova u vezi sa provođenjem mjera koje su propisane ili naređene u skladu sa ovim zakonom, osim ako je naredbom iz člana 12. stav 2. ovog zakona drugačije određeno.

Član 121

Držalac životinje snosi troškove utilizacije ili neškodljivog uklanjanja lešina, dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije dvorišta, obora i staja ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

Član 122

Visinu učešća držaoca životinje iz čl. 120. i 121. ovog zakona određuje federalni ministar, uz prethodno pribavljeno mišljenje Veterinarske komore.

Član 123

U budžetu Federacije osiguravaju se sredstva za suzbijanje i iskorjenjivanje zaraznih bolesti iz člana 8. st. 2. i 3. ovog zakona i to za:

1. isplatu naknada za ubijene ili zaklane životinje i uništene predmete tokom provođenja naređenih mjera ;

2. preventivna cijepljenja i dijagnostička ispitivanja ;

3. blokiranje ugroženog područja ;

4. dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju, te nabavku opreme i drugog potrebnog materijala za njihovo provođenje ;

5. troškove ekipa doktora veterinarske medicine i drugih veterinarskih zaposlenika ;

6. utilizaciju i neškodljivo uklanjanje lešina ubijenih ili uginulih životinja ;

7. osiguranje zaliha rezervi cjepiva i isplata naknada iz člana 46. stav 1. ovog zakona.

Član 124

U budžetu kantona osiguravaju se sredstva za:

1. isplatu naknada za ubijene ili zaklane životinje i uništene predmete tokom provođenja naređenih mjera;

2. podmirenje troškova za prevenciju, suzbijanje i iskorjenjivanje zaraznih bolesti kod životinja koje su od posebnog interesa za kanton;

3. podmirenje dijela troškova za vještačko osjemenjivanje krava, označavanje životinja i drugih zootehničkih i zoohigijenskih mjera;

4. podmirenje dijela troškova provođenja mastitis-testa.

VII - NADZOR NAD PROVOĐENJEM OVOG ZAKONA

1. Zajedničke odredbe

Član 125

Federalno ministarstvo vrši upravni nadzor nad primjenom ovog zakona i propisa donesenih na osnovu ovog zakona u veterinarskim organizacijama i veterinarskim ustanovama u pitanjima koja su ovim zakonom stavljena u nadležnost Federacije, kao i upravni nadzor u obavljanju poslova određenih ovim zakonom koji predstavljaju vršenje javnih ovlašćenja.

Federalno ministarstvo vrši i nadzor nad kantonalnim ministarstvima u dijelu izvršavanja federalne politike i provođenja mjera za otkrivanje, sprječavanje i iskorjenjivanje zaraznih bolesti kod životinja, utvrđenih ovim zakonom i od interesa za Federaciju.

Kantonalno ministarstvo vrši: upravni nadzor nad provođenjem ovog zakona i propisa donesenih na osnovu ovog zakona u veterinarskim organizacijama, veterinarskim ustanovama, samostalnoj veterinarskoj praksi i stručnim službama koje su ovim zakonom stavljene u nadležnost kantona, kao i upravni nadzor nad veterinarskim organizacijama u obavljanju poslova određenih ovim zakonom koji predstavljaju vršenje javnih ovlašćenja.

Član 126

Inspekcijski nadzor, prema ovom zakonu i propisima donesenim na osnovu ovog zakona, obavljaju federalni veterinarski inspektori, federalni granični veterinarski inspektori i kantonalni veterinarski inspektori.

Kantoni mogu određene poslove inspekcijskog nadzora iz svoje nadležnosti povjeriti općini.

U aktu o povjeravanju inspekcijskog nadzora utvrđuju se poslovi veterinarske djelatnosti u kojima će općina vršiti inspekcijski nadzor.

Član 127

Inspekcijski nadzor nad izvršavanjem ovog zakona i propisa donesenih na osnovu ovog zakona vrši se: nad radom veterinarskih organizacija, veterinarskih ustanova, samostalne veterinarske prakse i veterinarskih službi u pogledu obavljanja veterinarsko-zdravstvenih poslova nad objektima, opremom, sredstvima, te uslovima za držanje, uzgoj i proizvodnju životinja i proizvoda životinjskog porijekla; nad provođenjem naređenih mjera za sprječavanje, otkrivanje i suzbijanje zaraznih bolesti životinja; nad sredstvima za prijevoz i uvjetima prijevoza, te objektima, uvjetima i opremom za promet životinja i proizvoda životinjskog porijekla; nad objektima, opremom, uvjetima i načinom rada veterinarskih organizacija u obavljanju zdravstvene zaštite životinja; nad dobivanjem, proizvodnjom, skladištenjem sjemena za vještačko osjemenjivanje i oplođenih jajnih ćelija; nad uvjetima skladištenja i upotrebe veterinarskih lijekova i pomoćnih ljekovitih sredstava; nad zdravstvenom ispravnošću hrane i vode za životinje, kao i nad svim objektima, sredstvima, predmetima i opremom koji mogu biti prenosnici zaraznih bolesti kod životinja ili na drugi način mogu ugroziti njihovo zdravlje i zdravlje ljudi u prometu preko teritorije Federacije.

Veterinarske organizacije, veterinarske ustanove, samostalna veterinarska praksa i veterinarske službe dužne su veterinarskom inspektoru omogućiti obavljanje inspekcijskog nadzora i dati mu potrebne informacije i podatke od značaja za obavljanje tog nadzora.

Član 128

Za federalnog veterinarskog inspektora i federalnog graničnog veterinarskog inspektora može se postaviti lice koje, pored općih uvjeta propisanih Zakonom, ispunjava i sljedeće uvjete:

1. ima visoku stručnu spremu veterinarske struke;

2. ima položen stručni ispit za doktore veterinarske medicine;

3. ima najmanje pet godina radnog staža u struci nakon položenog stručnog ispita.

Za kantonalnog, odnosno općinskog veterinarskog inspektora može se postaviti lice koje, pored općih uvjeta, ispunjava i posebne uvjete iz tač. 1. i 2. stav 1. ovog člana, te ima najmanje tri godine radnog iskustva u struci nakon položenog stručnog ispita.

Član 129

Protiv rješenja federalnog veterinarskog inspektora i federalnog graničnog inspektora može se uložiti žalba federalnom ministru u roku od osam dana od dana prijema rješenja.

Rješenje o žalbi iz stava 1. ovog člana je konačno i protiv njega nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor kod Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine.

Član 130

Protiv rješenja kantonalnog i općinskog veterinarskog inspektora može se uložiti žalba federalnom ministarstvu u roku od osam dana od dana prijema rješenja.

Član 131

Kad je za izvršavanje poslova inspekcijskog nadzora potrebno uzeti uzorke i izvršiti analizu, veterinarski će inspektor, u skladu sa ovim zakonom i drugim propisima, uzeti uzorke (u daljem tekstu: službeni uzorak) i davati ih na laboratorijske pretrage u laboratorije utvrđene ovim zakonom.

Veterinarski inspektor dužan je u slučaju iz stava 1. ovog člana obavijestiti stranku da za slučaj njenog zahtjeva za superanalizom, istodobno s uzimanjem uzoraka za analizu, mora uzeti i uzorak za superanalizu.

Prema rezultatu analize, veterinarski inspektor je dužan bez odgađanja obavijestiti stranku kod koje su uzorci uzeti.

Stranka nezadovoljna rezultatima analize može u roku od osam dana od dana prijema obavijestiti veterinarskog inspektora o rezultatu analize zahtijevati da se izvrši superanaliza.

Troškove analize i superanalize, nastale u postupku obavljanja veterinarsko - zdravstvenog nadzora, snosi stranka.

Troškove laboratorijske pretrage službenih uzoraka uzetih u okviru provođenja Monitoring programa, snosi pravno ili fizičko lice kod kojeg su uzorci uzeti, neovisno od rezultata pretrage.

Član 132

Analize inspekcijskih službenih uzoraka vrši Veterinarski institut Federacije ili laboratorij koji ispunjava uvjete, a superanalize Veterinarski fakultet.

Laboratorijske pretrage uzoraka hrane za životinje, sirovina i aditiva radi utvrđivanja higijenske i zdravstvene ispravnosti, pored Veterinarskog instituta Federacije i laboratorija utvrđenih u stavu 1. ovog člana, mogu obavljati i drugi laboratoriji koji u pogledu prostorija, opreme i stručnih zaposlenika udovoljavaju propisanim uvjetima.

Uvjete kojima moraju udovoljavati laboratorije iz st. 1. i 2. ovog člana propisuje federalni ministar.

Rješenje o udovoljavanju propisanim uvjetima za laboratorije iz st. 1. i 2. ovog člana donosi federalni ministar na prijedlog stručne komisije koju on osniva.

Član 133

Federalni veterinarski inspektor ima službenu legitimaciju kojom dokazuje službeno svojstvo, identitet i ovlaštenja, a federalni granični veterinarski inspektor ima i znak federalnog graničnog veterinarskog inspektora.

Federalni granični veterinarski inspektor obavezan je tokom službe nositi službenu odjeću.

Oblik i sadržaj obrasca službene legitimacije, izgled, sadržaj oznaka, boju i kroj službene odjeće i obuće, te način izdavanja i vođenja evidencije, prema izdatim službenim legitimacijama i znakovima za federalne granične veterinarske inspektore, propisuje federalni ministar.

2. Federalni veterinarski inspektor

Član 134

Federalni veterinarski inspektor obavlja inspekcijski nadzor nad:

1. načinom i propisanim uvjetima rada veterinarskih organizacija i veterinarskih ustanova;

2. veterinarsko - zdravstvenim uvjetima pri izgradnji i rekonstrukciji stočnih i peradarskih farmi, valionica, stočnih sajmišta, tržnica i otkupnih mjesta;

3. provođenjem mjera za sprječavanje, suzbijanje, iskorjenjivanje zaraznih, parazitskih i drugih bolesti kod životinja;

4. provođenjem mjera za zaštitu od zoonoza;

5. provođenjem mjera za zaštitu zdravlja životinja;

6. uzgojem, držanjem i prometom životinja;

7. proizvodnjom, skladištenjem i prometom proizvoda životinjskog porijekla;

8. proizvodnjom, skladištenjem i prometom stočne hrane;

9. proizvodnjom, skladištenjem i prometom veterinarskih lijekova i otrova;

10. objektima za klanje životinja, obradu, preradu i uskladištenje proizvoda životinjskog porijekla, objekata za preradu i promet koža, stočnih farmi, objekata za utilizaciju i neškodljivo uklanjanje, stočnih sajmišta, tržnica, otkupnih stanica i valionica u pogledu udovoljavanja propisanim uvjetima;

11. objektima, uređajima i opremom objekata za obavljanje veterinarske djelatnosti, proizvodnjom sjemena za vještačko osjemenjivanje i oplođenim jajnim ćelijama, proizvodnjom jaja za nasad, mrjestilištima, stočnim sajmištima i tržnicama u pogledu udovoljavanja veterinarsko-zdravstvenim uvjetima;

12. ostacima štetnih materija (reziduama) u životinjama i proizvodima životinjskog porijekla koji su namijenjeni za ishranu ljudi;

13. provođenje mjera zaštite okoline od negativnih utjecaja vezanih za zaštitu zdravlja životinja, uzgoj životinja i obradu, preradu, i

promet proizvoda životinjskog porijekla;

14. neškodljivim uklanjanjem i iskorištavanjem životinjskih lešina, nejestivih nusproizvoda klanja i konfiskata;

15. radom dijagnostičkih i analitičkih laboratorija i veterinarskoj zaštiti okoline;

16. proizvodnjom i skladištenjem sjemena za vještačko osjemenjivanje životinja i oplođenih jajnih ćelija i provođenjem vještačkog osjemenjivanja životinja.

Član 135

U provođenju inspekcijskog nadzora iz člana 134. ovog zakona federalni veterinarski inspektor ima pravo i obavezu:

1. privremeno zabraniti promet životinja, te promet i upotrebu proizvoda životinjskog porijekla i predmete kojima se mogu prenijeti uzročnici zaraznih bolesti u slučaju sumnje u zaraznu bolest;

2. privremeno zabraniti ili ograničiti promet i upotrebu proizvoda životinjskog porijekla ako se posumnja u njihovu higijensku ispravnost;

3. narediti otklanjanje nedostataka u objektima koji u pogledu izgradnje, tehničkih uređaja, tehnološke opreme, načina rada, higijene i veterinarske zaštite okoline ne udovoljavaju posebnim uvjetima;

4. zabraniti upotrebu objekata iz tačke 3. ovog člana ako se u određenom roku ne otklone utvrđeni nedostaci;

5. zabraniti promet veterinarskih lijekova i otrova ako se promet obavlja protivno odredbama posebnih zakona;

6. zabraniti promet i upotrebu hrane za životinje i dodataka hrani za životinje za koje se utvrdi da su škodljivi po zdravlje životinja ili zdravlje ljudi ;

7. narediti neškodljivu utilizaciju ili neškodljivo uklanjanje lešina, nejestivih proizvoda klanja i konfiskata;

8. zabraniti obavljanje rada veterinarskih organizacija ako ne udovoljavaju propisanim uvjetima u pogledu prostora, stručnih

zaposlenika i opreme;

9. uzimati uzorke proizvoda životinjskog porijekla, sjemena za vještačko osjemenjivanje, lijekove i druge predmete radi ispitivanja njihove higijenske ispravnosti i kvaliteta;

10. poduzimati i druge radnje za koje je ovlašten posebnim propisima i prema ukazanim potrebama.

3. Federalni granični veterinarski inspektor

Član 136

Federalni granični veterinarski inspektor vrši: veterinarsko - zdravstveni pregled i kontrolu nad uvozom, izvozom i provozom pošiljki životinja, proizvoda životinjskog porijekla, hrane za životinje, te sirovina i aditiva što služe za proizvodnju hrane za životinje, lijekova i veterinarsko-medicinskih sredstava koji se upotrebljavaju u veterinarstvu, sjemena za vještačko osjemenjivanje oplođenih jajnih ćelija i predmeta kojima se mogu prenositi uzročnici zaraznih bolesti životinja u prometu preko teritorije Federacije.

Član 137

Federalni granični veterinarski inspektor u provođenju inspekcijskog nadzora ima pravo i obavezu:

1. obaviti veterinarsku kontrolu pošiljki iz čl. 62., 65., 66., 67. i 70. ovog zakona i pratećih dokumenata;

2. pregledati prateće dokumente i utvrditi njihovu valjanost, provjeriti usklađenost podataka o porijeklu i identitetu s oznakama životinja, odnosno proizvoda, te jamstva koja zahtijevaju propisi Federacije;

3. obaviti pregled pošiljke koja se uvozi, izvozi, provozi ili se privremeno skladišti u pogledu provjere uvjeta prijevoza, pakiranja proizvoda, te zdravstveno stanje životinja, odnosno zdravstvene ispravnosti proizvoda;

4. pregledati poslovne knjige i dokumentaciju pravnih i fizičkih lica u vezi sa provođenjem odredaba čl. od 62. do 70. ovog zakona;

5. voditi evidenciju izvoznih, uvoznih i provoznih pošiljki pri prijelazu teritorije Federacije;

6. nadzirati skladišta na graničnim prijelazima, te carinska i druga skladišta namijenjena privremenom skladištenju neocarinjene robe iz uvoza ili robe u provozu;

7. nadzirati provođenje dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije u objektima iz tačke 6. ovog člana;

8. obavještavati Federalno ministarstvo o saznanjima u pogledu pojave i kretanja zaraznih bolesti životinja u susjednim i drugim zemljama;

9. obavljati veterinarsku kontrolu izvoznih, uvoznih i provoznih pošiljki koje se pretovaraju ili privremeno skladište na graničnom prijelazu ;

10. obavljati i druge poslove prema ovom zakonu i propisima donesenim na osnovu njega i prema ukazanim potrebama.

Način obavljanja veterinarske kontrole na graničnom prijelazu, carinskom i u drugim skladištima namijenjenim privremenom skladištenju robe iz uvoza i provoza, evidenciju o uvozu, izvozu i provozu, načinu uzimanja dijagnostičkog materijala za laboratorijska ispitivanja i druga prava i obaveze federalnog graničnog veterinarskog inspektora propisuje federalni ministar.

Član 138

U obavljanju poslova inspekcijskog nadzora federalni granični veterinarski inspektor ima pravo i obaveze:

1. zabraniti uvoz, izvoz i provoz pošiljki iz čl. od 62. do 70. ovog zakona:

ako uvoz i provoz nije odobren rješenjem iz člana 67. stav 1. ovog zakona,

ako pošiljka ili prijevozno sredstvo ne udovoljava propisanim uvjetima,

ako pregledom utvrdi da je pošiljka zaražena, sumnjiva na zarazu ili da potječe iz ugroženog područja;

ako utvrdi da roba koja je predmet pošiljke iz uvoza nije proizvedena u izvoznom objektu ili objektu kojeg je odobrio federalni ministar;

ako utvrdi da pošiljka nema propisan pasoš ili veterinarski certifikat, te da isti nisu pravilno ispunjeni podacima;

ako utvrdi da pošiljka može ugroziti zdravlje ljudi i životinja, te da je neposredno ugrožena dobrobit životinja;

ako utvrdi da su proizvodi životinjskog porijekla i hrana za životinje higijenski neispravni;

ako životinje i proizvodi nisu obilježeni na propisan način, te se ne može utvrditi identitet i usklađenost između dokumentacije i životinja, odnosno proizvoda životinjskog porijekla ili druge robe u pošiljci ;

ako utvrdi da proizvodi životinjskog porijekla namijenjeni ljudskoj ishrani i ishrani životinja sadrže radioaktivne materije i rezidue u količinama iznad dopuštenih;

2. privremeno zabraniti uvoz, izvoz i provoz pošiljki iz čl. od 62. do 70. ovog zakona, ako treba otkloniti nedostatke na pošiljci ili dokumentu koji je prati ;

3. narediti privremeno uskladištenje pošiljki iz čl. od 62. do 70. ovog zakona u registrovanom skladištu, ako je zbog utvrđene sumnje tokom pregleda potrebno laboratorijski provjeriti zdravstveno stanje, odnosno zdravstvenu ispravnost pošiljki;

4. u dogovoru s uvoznikom, prevoznikom, odnosno korisnikom pošiljki:

vratiti pošiljku u određenom vremenskom razdoblju;

uputiti pošiljku u zemlju gdje to dopušta nadležna veterinarska služba i veterinarsko - zdravstveni uvjeti;

dopustiti da se proizvodi upotrijebe u druge svrhe, osim za ishranu ljudi;

uništiti pošiljku;

5. oduzeti i neškodljivo uništiti pošiljke iz čl. 62., 65., 66., 67. i 70. ovog zakona od lica koja nedopušteno prelaze teritoriju Federacije;

6. narediti dezinfekciju prijevoznih sredstava, te objekata i opreme na graničnom prijelazu;

7. zabraniti korištenje objekata na graničnom prijelazu ako nisu u skladu sa propisanim uvjetima;

8. zabraniti upotrebu prijevoznih sredstava za prijevoz pošiljki iz čl. 62., 65., 66., 67. i 70. ovog zakona ako ne udovoljavaju propisanim uvjetima;

9. narediti da se otklone nepravilnosti u prometu pošiljki na graničnom prijelazu ;

10. zabraniti korištenje hrane, vode i stelje namijenjene ishrani, napajanju i prostirci za životinje iz pošiljke ako ne udovoljavaju propisanim uvjetima;

11. privremeno oduzeti pošiljku u vezi sa kažnjivom radnjom i prekršajem;

12. narediti poduzimanje i drugih mjera u skladu sa ovim zakonom i obavezama prema međunarodnim ugovorima o zaštiti životinja.

Radnje iz tačke 5. stav 1. ovog člana provodi veterinarski inspektor u kantonu na čijem su području otkrivene pošiljke koje su na nedozvoljen način prešle na teritoriju Federacije.

Način obavljanja radnji iz tač. 4., 5. i 11. stav 1. ovog člana propisuje federalni ministar.

4. Kantonalni veterinarski inspektor

Član 139

Kantonalni inspektor obavlja inspekcijski nadzor u sljedećim pitanjima:

1. nadzire rad veterinarskih organizacija, samostalne veterinarske prakse i veterinarske službe u obavljanju veterinarske djelatnosti;

2. nadzire provođenje mjera iz čl. 11. i 12. ovog zakona;

3. nadzire uzgoj i proizvodnju životinja; nadzire životinje u prometu; klanje životinja i proizvode životinjskog porijekla; objekte za klanje životinja, proizvodnju, obradu, preradu, uskladištenje i promet proizvoda životinjskog porijekla, promet sirovih koža; proizvodnju i promet hrane za životinje, otpadne životinjske materije, vodu za napajanje životinja i proizvodnju proizvoda životinjskog porijekla;

uzima uzorke dijagnostičkog materijala za laboratorijske pretrage i naređuje mjere za sprječavanje i suzbijanje zaraznih i drugih bolesti životinja, odnosno sprječavanje onečišćenja proizvoda životinjskog porijekla i hrane za životinje, te nadzire provođenje mjera za zaštitu ljudi od zoonoza i zdravstveno neispravnih proizvoda životinjskog porijekla namijenjenih za ishranu ljudi;

4. obavlja nadzor nad životinjama na sajmovima, tržnicama, berzama, dogonima, otkupnim mjestima, izložbama i javnim smotrama, te mjestima za utovar, pretovar i istovar životinja;

5. obavlja nadzor nad apotekama, prometom lijekova, otrova i sredstava za dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju;

6. obavlja nadzor nad radom objekata za utilizaciju i neškodljivo uništavanje lešina i otpadne životinjske materije, provođenjem mjera veterinarske zaštite okoline, kao i nadzor nad čišćenjem i dezinfekcijom objekata i prijevoznih sredstava za životinje i prozvode životinjskog porijekla;

7. obavlja nadzor nad pošiljkama u prometu na domaćem tržištu kod utovara, pretovara i istovara, odnosno nadzor kod istovara i pretovara pošiljki iz uvoza;

8. obavlja veterinarsko-zdravstveni pregled, kontrolu i nadzor nad izvoznim klaonicama, mljekarama i drugim izvoznim objektima i objektima za obradu, preradu i skladištenje mesa, mlijeka i drugih proizvoda životinjskog porijekla namijenjenih za ishranu ljudi;

9. obavlja nadzor nad izdavanjem pasoša, kao i nadzor nad izdavanjem druge pisane dokumentacije, te nadzor nad obavljanjem veterinarsko-zdravstvenih pregleda i kontrole i izdavanjem propisane dokumentacije i naplate naknada za te preglede;

10. pregleda poslovne knjige koje se odnose na: provođenje propisa o obavljanju veterinarske djelatnosti, higijenskoj ispravnosti proizvoda životinjskog porijekla, propisa o stavljanju lijekova u promet na malo i propisa o mjerama za unapređivanje stočarstva i podsticajnih mjera;

11. provodi veterinarsko zdravstvenu kontrolu dezinfekcije prijevoznih sredstava kojima su otpremane pošiljke životinja,

proizvoda životinjskog porijekla ili otpadne životinjske materije;

12. izdaje uvjerenja o udovoljavanju propisanim uvjetima objekata namijenjenih provođenju karantinskih mjera za pošiljke životinja i proizvoda životinjskog porijekla iz uvoza, obavlja nadzor nad provođenjem propisanih mjera u karantinu za uvezene životinje, te donosi rješenje o zatvaranju ili produženju karantina, odnosno daljem postupku sa životinjama ili proizvodima životinjskog porijekla;

13. provodi i druge propisane mjere kada je ugroženo zdravlje životinja, zdravstvena ispravnost proizvoda životinjskog porijekla i hrana za životinje;

14. obavlja nadzor nad vršenjem poslova veterinarsko- zdravstvenog pregleda koji se obavlja na životinjama i namirnicama na teritoriji kantona;

15. obavlja i druge poslove za koje je ovlašćen ovim zakonom i drugim propisima.

Član 140

Kantonalni veterinarski inspektor u obavljanju inspekcijskog nadzora ima pravo i obavezu zabraniti upotrebu nastambi za životinje i drugih objekata, zgrada, prostorija, opreme i uređaja za koje nisu utvrđeni veterinarsko - zdravstveni uvjeti, odnosno zabraniti rad ako se započne s radom ili obavlja djelatnost prije nego što se, u skladu s odredbama ovog zakona, utvrdilo da udovoljavaju propisanim uvjetima.

Član 141

Općinski veterinarski inspektor obavlja inspekcijski nadzor u pitanjima koja su aktom iz člana 126. stav 3. ovog zakona povjerene općini.

VIII - KAZNENE ODREDBE

Član 142

Novčanom kaznom u iznosu od 10.000 do 70.000 KM kaznit će se za privredni prijestup pravno lice ako:

1. ne izvrši jednu ili više preventivnih mjera da bi se spriječila pojava ili utvrdilo postojanje zarazne bolesti (član 11.);

2. ne poduzme neku od propisanih mjera na osnovu člana 12. stav 1. ovog zakona;

3. ne provede mjere iz člana 40. stav 1. ovog zakona koje mu odredi nadležni veterinarski inspektor;

4. objekti u kojima se prerađuju i skladište proizvodi životinjskog porijekla rade suprotno odredbi člana 40. stav 4. ovog zakona;

5. stavi u promet proizvode životinjskog porijekla koji su namijenjeni ishrani ljudi, a sadrže, u količinama većim od dopuštenih, zagađivače biološkog ili hemijskog porijekla škodljive po ljudsko zdravlje (član 77. stav 2.).

Za privredni prijestup iz stava 1. ovog člana kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1.000 do 5.000 KM i odgovorno lice u pravnom licu.

Član 143

Novčanom kaznom u iznosu od 8.000 do 40.000 KM kaznit će se za prekršaj pravno lice ako:

1. na zahtjev držaoca životinje ne pruži odgovarajuću veterinarsku uslugu i pomoć (član 5. stav 1.);

2. obavlja poslove dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije bez prethodnog ovlašćenja (član 13. stav 4.);

3. ne nabavi, ne uskladišti i ne kontroliše imunogenost vakcina (član 14. stav 1.);

4. koristi objekat iz člana 18. stav 1. ovog zakona koji ne udovoljava propisanim veterinarsko-zdravstvenim i zoohigijenskim uvjetima;

5. koristi objekte iz člana 19. stav 1. koji ne udovoljavaju propisanim veterinarsko- zdravstvenim uvjetima;

6. koristi izvoznu klaonicu i objekte iz člana 19. stav 1. koji ne udovoljavaju veterinarsko-zdravstvenim uvjetima države uvoznice, a klaonice za klanje životinja iz uvoza i posebnim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima (član 19. stav 2.);

7. gradi i rekonstruiše objekte iz člana 19. st. 1. i 2. ovog zakona bez prethodno pribavljene dozvole iz člana 21. stav 1. ovog zakona;

8. koristi ili upotrebljava objekte protivno članu 21. stav 1. ovog zakona;

9. proizvodi, stavlja u promet i upotrebljava hranu za životinje, životinjske proizvode namijenjene ishrani životinja i sirovine koje služe za njihovu proizvodnju, protivno članu 24. stav 2. ovog zakona;

10. koristi objekte za proizvodnju hrane za životinje i sirovina, mješaonice i objekte za skladištenje, a da ne udovoljava propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima i nema izdato rješenje o udovoljavanju propisanim veterinarsko- zdravstvenim uvjetima (član 25. st. 1. i 3.);

11. muška rasplodna grla za proizvodnju sjemena za umjetno osjemenjivanje i za prirodni pripust, ili rasplodnjaci i plotkinje za proizvodnju oplođenih jajnih ćelija i embrija nisu slobodni od zaraznih i drugih bolesti (član 26. stav 2.);

12. koristi objekat za dobijanje, razrjeđivanje i pripremu životinjskog sjemena za umjetno osjemenjivanje, oplođenih jajnih ćelija koji ne udovoljava propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima i nema izdato rješenje da udovoljava veterinarsko-zdravstvenim uvjetima (član 27. st. 1. i 3.);

13. stavi u promet goveđu, ovčiju i koziju kožu i kožu kopitara prije pretrage na bedrenicu - askolizacija (član 30. stav 2.);

14. ne prijavi pojavu zarazne bolesti ili pojavu znakova po kojima se može posumnjati da je životinja oboljela ili uginula od zarazne bolesti, te ne izolira oboljelu životinju ili lešinu do veterinarskog pregleda ili dok se ne isključi sumnja u pojavu zarazne bolesti (član 36.);

15. ako ne prijavi sumnju u zaraznu bolest veterinarskoj inspekciji (član 36. stav 1.);

16. izda pasoš bez dokaza o izvršenim naređenim mjerama, te dijagnostičkim i drugim pretragama (član 52. stav 3.);

17. utovari, pretovari i istovari pošiljku životinja, proizvoda životinjskog porijekla i otpadnu animalnu materiju koja se otprema prijevoznim sredstvom, te ako kopitare i papkare otprema pješice

izvan epizootiološkog područja bez obaveznog veterinarsko-zdravstvenog pregleda (član 54. stav 1.);

18. obavi utovar, istovar ili pretovar pošiljke iz člana 54. stav 1. ovog zakona, suprotno članu 55. stav 1. ovog zakona;

19. obavi promet i istovar pošiljke, suprotno članu 54. stav 2. i članu 55. stav 2. ovog zakona;

20. uvozi, izvozi i provozi pošiljke životinja, proizvode životinjskog porijekla i druge robe koje u svom sastavu sadrže životinjske proizvode, sjeme za umjetno osjemenjivanje, oplođene jajne ćelije, hranu za životinje, sirovine i aditive što služe za proizvodnju hrane za životinje, pošiljke lijekova i drugih predmeta kojima se može prenositi zarazna bolest ili ugroziti zdravlje ljudi i životinja izvan određenih graničnih prijelaza (član 62. stav 1.);

21 pošiljke životinja, proizvoda životinjskog porijekla i druge robe koje u svom sastavu sadrže životinjske proizvode, sjeme za umjetno osjemenjivanje, oplođene jajne ćelije, te jaja za nasad, koje se uvoze ili izvoze, pri utovaru, istovaru i pretovaru, nisu podvrgnute obaveznom veterinarsko- zdravstvenom pregledu i kontroli (član 65. st. 1. i 2.);

22. životinje, meso, proizvode životinjskog porijekla i objekte, ne podvrgne veterinarsko-zdravstvenom pregledu i kontroli (član 72. st. 1., 3., 4., 5. i 7.);

23. kopitare, te goveda, bivole i svinje ne podvrgne veterinarsko-zdravstvenom pregledu i kontroli iz člana 72. ovog zakona (član 73. stav 2.);

24. kolje životinje, iz člana 2. stav 1. tačka 2. ovog zakona, čije je meso namijenjeno javnoj potrošnji ili za izvoz, ako obrađuje ili prerađuje meso, ribu, mlijeko ili jaja, ili druge proizvode životinjskog porijekla namijenjene javnoj potrošnji ili izvozu, ili ako skladišti proizvode životinjskog porijekla u objektu koji ne udovoljava propisanim uvjetima (član 75. stav 1.);

25. životinje, proizvode životinjskog porijekla, meso, te druge sirovine, aditive i dodatne sastojke koji služe u proizvodnji proizvoda

životinjskog porijekla namijenjenih ishrani ljudi koji su ocijenjeni zdravstveno ili higijenski neispravnim, ne obilježi, ne zaplijeni i neškodljivo ne ukloni (član 76.);

26. otpočne s radom bez rješenja kojim je utvrđeno da udovoljava propisanim uslovima za početak rada (član 82. stav 2.).

27. za obavljeni veterinarsko-zdravstveni pregled ne plaća naknadu (član 118. stav 1.)

28. obavlja laboratorijske pretrage uzoraka hrane za životinje, sirovina i aditiva, a da ne udovoljava propisanim uvjetima (član 132. stav 3.).

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 2.000 do 5.000 KM i odgovorno lice u pravnom licu.

Novčanom kaznom od 6.000 do 20.000 KM kaznit će se za prekršaj iz stava 1. tač. 1., 15. i 26. ovog člana lice koja obavlja samostalnu veterinarsku praksu.

Član 144

Novčanom kaznom u iznosu od 3.000 do 15.000 KM kaznit će se za prekršaj pravno lice ako:

1. kao veterinarska organizacija ne obavi dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju (član 13. stav 4.);

2 ne označi životinju (član 16. st. 2. i 4.);

3. ne vodi evidenciju i ne dostavlja propisane izvještaje (član 16. stav 4.);

4. drži i postupa sa psima, divljim životinjama i zvijerima na način suprotan članu 17. stav 7. ovog zakona;

5. stavlja u promet so koja nije jodirana (član 24. stav 3.);

6. sajmovi, tržnice, aukcije i druga mjesta za trgovinu životinjama, te objekti i mjesta za izložbe i sportska natjecanja i javne smotre nisu pod nadzorom i kontrolom veterinarske inspekcije i ako ne udovoljavaju propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima (član 28. stav 1.);

7. na sajmovima, tržnicama, izložbama, dogonima i drugim otkupnim mjestima, te na javnim smotrama izlaže životinje koje nisu zdrave (član 28. stav 2.);

8. nema prethodne saglasnosti i dozvole kantonalnog ministarstva za održavanje izložbi, sportskih natjecanja i drugih priredbi sa životinjama, te za prodaju životinja i proizvoda životinjskog porijekla izvan poslovnih prostorija (član 29.);

9. sirovu kožu kopitara i papkara, zaklanih bez veterinarsko - zdravstvenog pregleda, ili sirovu kožu uginulih kopitara i papkara za koje nije utvrđen uzrok uginuća ne skladišti u posebnim prostorijama (član 30. stav 1.);

10. ne označi kožu i krzna i ne vodi evidenciju o porijeklu otkupljenih sirovih koža (član 30. stav 3.);

11. za otkup, smještaj ili uskladištenje sirovih koža koristi objekat ili prostorije koje ne ispunjavaju propisane uvjete (član 30. stav 5.);

12. lešine, klaoničke otpatke, konfiskate i valioničke otpatke ne učini neškodljivima u objektima za utilizaciju (član 32. stav 1.);

13. objekti i mjesta za sakupljanje i neškodljivo uništavanje ili utilizaciju, te prijevozna sredstva ne udovoljavaju propisanim uvjetima (član 32. stav 7.);

14. ne osigura preuzimanje i prijevoz lešina, klaoničkih otpadaka, konfiskata i valioničkih otpadaka radi neškodljivog uklanjanja (član 34. stav 1.)

15. se ne odazovu pozivu za sudjelovanje u radu ekipa u slučajevima iz člana 42. ovog zakona (član 44. stav 2.);

16. izda pasoš suprotno članu 51. stav 5. ili nema pasoša (član 51. st. 1. i 2.);

17. ne vodi propisanu evidenciju (član 52. stav 2.);

18. ne vodi propisanu evidenciju (član 53. stav 4.);

19. prijevozno sredstvo kojim su otpremljene pošiljke iz člana 54. ovog zakona nije nakon istovara, a u slučajevima što ih odredi nadležni veterinarski inspektor i prije utovara, očišćeno i

dezinficirano pod veterinarsko-zdravstvenim nadzorom (član 58. stav 1.);

20. kopitari i papkari nisu pojedinačno i trajno označeni službenim oznakama, a kontejneri, palete, paketi i stokinete s proizvodima, ili spremnici sa živom ribom i ambalaža s utovarenim žabama, rakovima, pijavicama i mekušcima, službeno numerisanom naljepnicom i kontrolnim brojem objekta (član 63. stav 1.);

21. pošiljke uvozi i provozi suprotno članu 67. st. 1. i 6. ovog zakona;

22. uvezene životinje ne drži u karantinu radi dijagnostičkih ispitivanja (član 68. stav 1.);

23. se životinje uvezene radi klanja ne zakolju u roku od tri dana nakon prijelaza državne granice i ako se ne kolju u klaonicama koje udovoljavaju propisanim uvjetima (član 68. stav 4.);

24. ne snosi troškove iz člana 69. stav 3. ovog zakona;

25. ne prijavi klanje životinja nadležnoj veterinarskoj inspekciji najkasnije 24 sata prije klanja (član 72. stav 2.);

26. mliječne proizvode, jaja i med, namijenjene javnoj potrošnji na tržnicama, ne podvrgne veterinarsko- zdravstvenom pregledu i kontroli (član 73. stav 4.);

27. životinju kolje suprotno članu 74. stav 1. ovog zakona;

28. posjednik klaonice ne primi na klanje bolesnu životinju ili na obradu iz nužde zaklanu životinju uz predočenje uputnice (član 74. stav 3.);

29. se držaoci životinja, veterinarski zaposlenici i proizvođači proizvoda životinjskog porijekla ne pridržavaju preventivnih mjera kod upotrebe materija koje ostavljaju rezidue (član 77. stav 1.) ;

30. čini bilo koju radnju suprotno članu 78. ovog zakona;

31. ne vodi propisanu evidenciju i dokumentaciju (član 91. stav 1. tačka 8.);

32 ne plati naknadu za izdani pasoš (član 118. stav 1. tačka 2.);

33. ne postupi po rješenju veterinarskog inspektora;

34. onemogućava veterinarskog inspektora u obavljanju inspekcijskog nadzora ili mu ne pruži potrebna obavještenja i podatke (član 127. stav 2.);

35. odbije snositi troškove analize ili superanalize iz člana 131. stav 5. ovog zakona;

36. u propisanom roku ne uskladi svoje poslovanje s odredbama ovog zakona i propisa donesenih na osnovu njega (član 148.).

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1.000 do 4.000 KM i odgovorno lice u pravnom licu.

Član 145

Novčanom kaznom u iznosu od 300 do 1.500 KM kaznit će se za prekršaj fizičko lice ako:

1. ne prijavi nabavku, otuđenje ili nestanak psa, odnosno ne osigura zaštitna sredstva (član 17. st. 5. i 7.);

2. psa ne podvrgne propisanim ili naređenim mjerama ili ako pas ne nosi propisani znak (član 17. stav 2.);

3. učini bilo koju radnju suprotnu članu 78. ovog zakona ;

4. ne plati naknadu za izdati pasoš (član 118 . stav 1. tačka 2.);

5. ne snosi troškove iz čl. 120. i 121. ovog zakona.

Član 146

Za privredne prijestupe iz člana 142., odnosno prekršaje iz čl. 143. i 144. ovog zakona pravnom licu pored novčane kazne izreći će se i zaštitna mjera oduzimanja predmeta koji su upotrijebljeni u izvršenju privrednog prijestupa, odnosno prekršaja ili su pribavljeni, odnosno nastali izvršenjem privrednog prijestupa i prekršaja.

Za privredne prijestupe iz člana 142. ovog zakona, počinjene drugi put, uz novčanu kaznu izreći će se i zaštitna mjera oduzimanja dozvole za obavljanje djelatnosti u trajanju do tri godine, a za privredni prijestup počinjen treći put uz novčanu kaznu izreći će se i mjera oduzimanja dozvole za obavljanje djelatnosti u trajanju od šest godina.

Član 147

Za učinjeni prekršaj pravnoj osobi i imaocu radnje može se na licu mjesta naplatiti novčana kazna u iznosu od 500 KM i to :

1. ako organizuje izložbe, sportska natjecanja i druge priredbe sa životinjama (putujući zoološki vrtovi, cirkusi i sl.), te obavlja trgovinu životinjama i proizvodima životinjskog porijekla izvan objekata, prostorija i mjesta utvrđenih ovim zakonom, bez prethodne veterinarsko- zdravstvene saglasnosti kantonalnog ministarstva (član 29.);

2. ako prijevozno sredstvo kojim su otpremljene pošiljke iz člana 54. ovog zakona nije nakon istovara, a u slučajevima što ih odredi nadležni veterinarski inspektor i prije utovara, nije očišćeno i dezinficirano pod veterinarsko- zdravstvenim nadzorom (član 58. stav 1.);

3. ako onemogućava veterinarskog inspektora u obavljanju inspekcijskog nadzora ili mu ne pruži potrebna obavještenja i podatke (član 127. stav 2.);

Za učinjeni prekršaj fizičkom licu može se na licu mjesta naplatiti novčana kazna u iznosu od 100 KM i to :

1. ako ne posjeduje prilikom držanja pasa, divljih životinja i zvijeri zaštitna sredstva (brnjica i sl.) (član 17. stav 7.)

2. ako organizuje izložbe, sportska natjecanja i druge priredbe sa životinjama (putujući zoološki vrtovi, cirkusi i sl.), te obavlja trgovinu životinjama i proizvodima životinjskog porijekla izvan objekata, prostorija i mjesta utvrđenih ovim zakonom, bez prethodne veterinarsko- zdravstvene saglasnosti kantonalnog ministarstva (član 29.);

3. ako prijevozno sredstvo kojim su otpremljene pošiljke iz člana 54. ovog zakona nije nakon istovara, a u slučajevima što ih odredi nadležni veterinarski inspektor i prije utovara, nije očišćeno i dezinfekovano pod veterinarsko- zdravstvenim nadzorom (član 58. stav 1.);

4. ako onemogućava veterinarskog inspektora u obavljanju inspekcijskog nadzora ili mu ne pruži potrebna obavještenja i

podatke (član 127. stav 2.).

IX - PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 148

Postojeće veterinarske stanice, veterinarske službe i veterinarske specijalističke organizacije dužne su uskladiti svoj rad i poslovanje s odredbama ovog zakona u roku od godinu od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 149

Namjena postojećih veterinarskih objekata ne može se mijenjati u roku od deset godina od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 150

Institut za veterinarstvo Federacije i Centar za reprodukciju u stočarstvu Federacije organizovat će svoj rad u skladu sa odredbama ovog zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Poslove Instituta za veterinarstvo Federacije i Centra za reprodukciju u stočarstvu Federacije, predviđene ovim zakonom, do njihovog osnivanja obavljat će Veterinarski fakultet u Sarajevu.

Član 151

Veterinarska komora iz člana 114. ovog zakona osnovat će se u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 152

Podzakonski propisi u skladu sa odredbama ovog zakona donijet će se u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona, ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

Član 153

Danom stupanja na snagu ovog zakona na teritoriji Federacije prestaje primjena svih propisa iz oblasti veterinarstva koji su se do dana stupanja na snagu ovog zakona primjenjivali na teritoriji Federacije.

Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana do donošenja podzakonskih propisa iz člana 152. ovog zakona, na teritoriji Federacije

primjenjivat će se podzakonski propisi koji su se primjenjivali na teritoriji Federacije do dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 154

Ovaj zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Samostalna odredba Odluke o dopuni
LIste zaraznih bolesti životinja od posebnog interesa za Federaciju Bosne i Hercegovine

("Sl. novine FBiH", br. 76/2016)

III

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja i objavit će se u "Službenim novinama Federacije BiH".